

**Vlára, Vodní dílo Vlachovice – předprojektová
příprava, studie přírodě blízkých opatření v po-
vodí Vláry**

Část 1 Analytická část

A.1 Analýza současných podkladů

A.1.3 Biologický průzkum

Zhotovitel: AQUATIS a.s.

Objednatel: Povodí Moravy, s. p.

ČÁST 1. ANALYTICKÁ ČÁST

A.1. Analýza současných podkladů

A.1.3 Biologický průzkum

O B S A H:

1. ÚVOD	3
2. CHARAKTERISTIKA ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ	3
3. METODIKA	4
4. VÝSLEDKY	5
4.1 Botanika	6
4.1.1 Lokalita	6
4.1.2 Biotopy	7
4.1.3 Druhy	9
4.2 Bezobratlí	10
4.3 Obratlovci	14
4.3.1 Ryby <i>Osteichthyes</i>	14
4.3.2 Obojživelníci <i>Amphibia</i>	16
4.3.3 Plazi <i>Reptilia</i>	17
4.3.4 Ptáci <i>Aves</i>	17
Potápky <i>Podicipediformes</i>	18
V území se vzácně vyskytuje potápka malá <i>Tachybaptus ruficollis</i> (Pallas, 1764) – O, VU, pozorována byla na rybníčku u Újezdu, nehnízdí zde.	18
Volavkovití <i>Ardeidae</i>	18
4.3.5 Savci <i>Mammalia</i>	21
5. ZHODNOCENÍ VÝZNAMU ÚZEMÍ	22
6. OPATŘENÍ A DOPORUČENÍ	22
7. ZÁVĚR	25
8. POUŽITÁ LITERATURA	25

PŘÍLOHY

Mapa zájmového území – základní mapa 1:60000
 Mapa zájmového území – ortofotomapa 1:60000
 Mapa vymezení migračních koridorů 1:60000
 Mapa přírodních biotopů 1:60000
 Mapa zvláště chráněných území 1:60000
 Fotodokumentace

1. Úvod

Na základě zadání objednatele (Aquatris a. s.) bylo zhotovitelem provedeno zhodnocení biologického významu území v rámci studie „Vodní dílo Vlachovice – předprojektová příprava studie přírodě blízkých opatření v povodí Vlárý“.

Zhotovitel se v předložené studii zabývá zhodnocením biologického významu území v kontextu možného vlivu uvažovaných protipovodňových opatření z hlediska vlivu na zájmy ochrany přírody. Činnost zhotovitele přitom spočívala ve zjišťování a zhodnocení výskytu rostlin a živočichů a v následném posouzení dopadů možných protipovodňových opatření na jejich populace v dotčené oblasti.

2. Charakteristika Zájmového Území

Zájmové území se nachází v okrese Zlín, Zlínském kraji, v k. ú. Vlachovice, Křekov, Lipina, Vlachova Lhota, Mirošov u Valašských Klobouk, Smolina, Lačnov, Tichov, Drnovice u Vlašských Klobouk, Vysoké Pole, Újezd u Valašských Klobouk, Loučka I, Haluzice. Pouze okrajově pak Poteč, Pozděchov, Lhotsko, Valašské Klobouky, Bratřejov u Vizovic. Nachází se v mapovacím čtverci 6773c, 6773d, 6774c, 6873a, 6873b, 6874a, 6873c, 6873d, 6874c sítě mezinárodního kvadrátového mapování organismů (Pruner & Míka 1996).

Zájmové území představuje část nivy řeky Vlárý od Vrbetic proti proudu, zahrnující řeku Vlárý, Smolinku, Středěnský potok, Křekovský potok, Vysokopolský potok, Skřekův potok, Sviborku, Benčici, Tichovský potok. Vodní toky v území jsou součástí rybářského revíru Vlára 2, kde hospodaří pobočný spolek Slavičín.

Niva jako celek je v řešeném úseku významně pozměněna intenzifikací zemědělské výroby. Okolí toků je užíváno převážně jako orná půda a pastviny, pouze místy se dochovaly přírodě blízké nivní biotopy. Většina toků byla v minulosti v převážné části výškově i směrově upravena.

Zájmové území je součástí soustavy Vnější Západní Karpaty, podsoustavy Moravsko-slovenské Karpaty, celku Vizovická vrchovina, podcelku Luhačovická vrchovina a Komonecká hornatina. V rámci jednotlivých podcelků území zahrnuje Drnovickou pahorkatinu, zasahuje do Olšavsko-vlárské brázdy, Lačnovské vrchoviny, Klášťovského hřbetu, Rysovského hřbetu, Pozlovické brázdy a Haluzické vrchoviny (Demek 1987). Území leží v nadmořské výšce cca 340 m n. m. (Vlára) až 737 m n. m. (Svéradov).

Lokalita zasahuje v JV části do mírně teplé klimatické oblasti MT9, která přechází k SZ v MT7 a k SV v MT5. Nejvyšší severní části spadají do CH7. Pro mírně teplou oblast je charakteristické dlouhé léto, teplé, suché až mírně suché. Přechodné období krátké s mírným až mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem. Krátká zima, mírná, suchá, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Pro klimatickou oblast CH7 je charakteristické velmi krátké až krátké léto, mírně chladné a vlhké, přechodné období je dlouhé, mírně chladné jaro a mírný podzim. Zima je dlouhá, mírně vlhká s dlouhou sněhovou pokrývkou (Quitt 1971).

Dle fytogeografického členění leží většina území v Karpatském mezofytiku, okresu 79. Gottwaldovské vrchy, v jižní části pak zasahuje do okresu 78. Bílé Karpaty lesní. JZ část území náleží do 3.7 Zlínského bioregionu, SV část pak do bioregionu 3.9 Vsetínského (Culek 1996).

Potenciální přirozenou vegetaci území tvoří Karpatská ostřicová dubohabřina (*Carici pilosae-Carpinetum*), ve vyšších polohách pak ostřicová bučina (*Carici pilosae-Fagetum*) a biková bučina (*Luzulo-Fagetum*), Neuhäuslová (1998).

Z přirozených biotopů dle katalogu biotopů ČR (Chytrý et al. 2010) se v území nachází rozptýlená mozaika biotopů, zejména menších fragmentů. Kolem vodních toků to jsou L2.2 - Údolní jasano-olšové luhy. Místy i pěkné zachovalé porosty L2.2A (prioritní porosty), zejména kolem Smolinky severně od Křekova, Benčice SZ od Vysokého Pole, Sviborky SV od Loučky i níže po toku – nad soutokem s Vlárrou. Ostatní lesní porosty jsou většinou silně pozměněné, lze zde ale nalézt i zachovalé fragmenty, nejčastěji biotopu L3.3B – Západokarpatské dubohabřiny a L5.1 - Květnaté bučiny. V SZ části území (zejména JZ svahy Rovně a Suchého vrchu) lze rovněž najít i zachovalejší porosty L5.4 - Acidofilních bučin. V SZ části území na jižně exponovaných svazích mají místy některé porosty také charakter biotopu L7.1 - Suché acidofilní doubravy.

Velmi omezeně jsou zastoupeny mokřadní biotopy M1.1 – Rákosiny eutrofních stojatých vod a M1.7 – Vegetaci vysokých ostřic (niva Sviborky). Velmi omezeně je také místy vyvinuta makrofytní vegetace

vodních toků (V4B). Místa jsou rovněž patrné malé fragmenty M4.1 - Štěrkové náplavy bez vegetace. Místa také K2.1 – Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů.

Četnější jsou v území zejména na terasách a mezích ve formě lemových porostů zastoupeny biotopy K3 – vysoké mezofilní a xerofilní křoviny.

Luční porosty jsou přítomny zejména v menších fragmentech, nejčastěji ve formě T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky, T1.3 – Poháňkové pastviny. Zastoupeny jsou rovněž T1.5 - Vlhké pcháčkové louky, T1.6 Vlhká tužebníková lada a T1.10 - Vegetace vlhkých narušovaných půd. Na sušších slunných stránkách lze ojediněle nalézt také fragmenty biotopu T3.4D Širokolisté suché trávníky, vzácně i T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce. Vzácně se v severní části území nacházejí R1.4 - Lesní prameniště bez tvorby pěnoveců.

Ostatní plochy území představují zejména X2 Intenzivně obhospodařovaná pole, X3 Extenzivně obhospodařovaná pole, X5 Intenzivně obhospodařované louky, X6 Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla, X7B Ruderální bylinná vegetace mimo sídla, ostatní porosty, X8 Křoviny s ruderalními a nepůvodními druhy, X12B Nálety pionýrských dřevin, ostatní porosty.

Z lokalit soustavy Natura2000 se v území nenacházejí žádné Ptačí oblasti ani Evropsky významné lokality. Vhodné je upozornit na EVL CZ0723434 Vlára, která je vymezená vodním tokem Vlárý od soutoku s Brumovkou níže. Předmětem ochrany je **sekavčík horský** *Sabanejewia balcanica* – KO, CR, II. V tomto ohledu je nutno nahlížet veškeré zásahy v povodí s potenciálním vlivem.

JZ část zájmového území leží v CHKO Bílé Karpaty. Převážná část ve III. a II. zóně CHKO, méně v IV., dvě lokality jsou pak vymezeny jako I. zóna CHKO (v PB nivě Sviborky).

Ze zvláště chráněných území se v zájmové oblasti nacházejí dvě lokality, obě v nivě Smolinky. Jedná se o PP Podskaličí a PP Smolinka.

Z regionálních a nadregionálních prvků ÚSES probíhá při severním okraji zájmového území NRBK Makyta – Spálený, který v SZ části přechází v NRBC Spálený. Obě lokality zahrnují nivu říčky s lučními biotopy a bohatou populací **šafařanu bělokvětého** *Crocus vernus* – SO, C2r.

Lesní porosty v území a vodní toky (rozuměj samotný tok včetně břehových porostů a navazujícího lesa) je dle §3 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb. významným krajinným prvkem. K zásahům, které by mohly vést k poškození VKP nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, v souladu s §4 odst. 2 zákon, opatřit závazné stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody. Z památných stromů je vhodné upozornit na Lípu u Dvora ve Vlachovicích (50 m od Vlárý), 3 lípy u hřbitova a kostela v Újezdě u Valašských Klobouk a Památné lípy Růženy Šopové a Karla Vařáka, 90 m od pramenné části Smolinky.

Dle podkladu AOPK ČR (který je výstupem projektu VaV-SP/2d4/36/08) k migračně významným územím, dálkovým migračním koridorům a místům omezení v územním plánování, je lokalita součástí území zvýšené hodnoty pro trvalý výskyt nebo pro migraci druhů větších savců lesního ekosystému, tj. vlka obecného (*Canis lupus*) – KO, CR, II, IV, rysa ostrovida (*Lynx lynx*) – SO, EN, II, IV, medvěda hnědého (*Ursus arctos*) – KO, CR, II, IV, losa evropského (*Alces alces*) – SO, EN a jelena evropského (*Cervus elaphus*). Migračně významné území je vymezeno především v severní hřebenové části území, s vymezením dálkového migračního koridoru, a ve střední lesnaté části území (osa SV-JZ) rovněž s vymezením dálkového migračního koridoru.

Data o lokalitách jsou zpracována dle podkladů AOPK ČR (<http://mapmaker.nature.cz>) prostřednictvím ESRI ArcMap 10.5.

3. Metodika

S ohledem na dobu zadání a obecný charakter opatření ve fázi koncepce je cílem především zohlednění přírodních hodnot území a dopadu možných opatření na zájmy ochrany přírody na základě dostupných dat.

Průzkum území tak byl zaměřen především na zhodnocení biotopové kvality území, dle možností roční doby pak rovněž na zjištění výskytu jednotlivých taxonů a posouzení vhodnosti území pro život a rozmnožování jednotlivých druhů rostlin a živočichů. Aktuálně byly průzkumy území provedeny 10. 9., 15. 9., 28. 9. a 15. 10., 21. 10. 2017. Využita jsou dále data z vlastních průzkumů 27. 10. a 19. 11. 2014 a průzkumů širšího okolí v r. 2012.

Výsledky jsou navíc v případě relevantnosti údajů doplněny o řadu publikovaných údajů v rámci širšího okolí (ŠTASTNÝ, BEJČEK & HUDEC 2006, MIKÁTOVÁ et al. 2001, MORAVEC 1994, ANDĚRA & HANZAL 1995, 1996, ANDĚRA 2000, ANDĚRA & BENEŠ 2001, 2002, ANDĚRA & ČERVENÝ 2004, ANDĚRA & HANÁK 2007,

HANÁK & ANDĚRA 2005, 2006). Zohledněny jsou rovněž nálezy v rámci nálezové databáze AOPK ČR (ANONYMUS 2017).

Cílem botanického průzkumu bylo ověřit výskyt taxonů vyšších rostlin v nivě toků, dle limitů roční doby zejména se zaměřením na dřeviny a významnější biotopy, případně ostatní druhy, pokud to bylo možné. Zjištěné taxony jsou uspořádány do abecedního floristického seznamu, v němž jsou vyznačeny významné druhy rostlin. Druhy, které vzhledem k jejich fenologické fázi nebylo možné přesně určit, jsou v seznamu uvedeny pouze s rodovým názvem a zkratkou sp. místo druhového názvu. Případné názvy biotopů a jejich kódy jsou převzaty z Katalogu biotopů České republiky (CHYTRÝ et al. 2010), který je používán jako výchozí literatura pro mapování biotopů soustavy Natura 2000. Data o biotopech pocházejí z databáze Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (AOPK ČR 2017) prostřednictvím WMS služby v prostředí ArcMap 10.5.

Vzhledem k charakteru území byl orientační faunistický průzkum aktuálně cíleně zaměřen na výskyt raků *Astacidae*. Dále pak na zvláště chráněné druhy bezobratlých (viz Vyhl. 395/1992 Sb., v platném znění), případně druhy ohrožené (FARKAČ et al. 2005) v r. 2010. Výběr studovaných skupin bezobratlých byl proveden s ohledem na vysoké zastoupení indikačně významných druhů (KOOMEN & van HELSDINGEN 1996), jejichž kvalitativního zastoupení lze využít při hodnocení biologické kvality zájmového území. Při determinaci materiálu bylo postupováno podle determinačních klíčů: ASPÖK et al. (1980), DLABOLA (1954), HANEL & ZELENÝ (2000), HŮRKA (1996), JAVOREK (1947), KRATOCHVÍL (1957, 1959), MAY (1959), PAVELKA & SMETANA (2003), KOČÁREK et al. (2005).

Při vlastním terénním průzkumu bylo použito standardních technik sběru materiálu, tj. sběr do motýlářské sítě, smýkání vegetace a individuální sběr imag (v detailu metodiky popisuje např. NOVÁK 1969). Sbírání byli pouze jedinci pro determinaci, a to v minimálních počtech. Zkoumaní obratlovci byli sledováni jak vizuálně, tak akusticky, jejich výskyt byl posuzován z kvalitativního, v případě vzácných druhů i kvantitativního hlediska. U ptačích druhů bylo v rámci možností zjišťováno, zdali na lokalitě hnízdí či nikoli, a na které biotopy a části území jsou nebo mohou být vázány. U obojživelníků, plazů a savců bylo cílem zaznamenat přítomné dospělé jedince, případně snůšky s vajíčky nebo mláďata. Vzhledem ke skutečnosti, že je průzkum prováděn nedestruktivními metodami, je věnována zvýšená pozornost pobytovým stopám (stopy, trus, zbytky potravy, okusy), a to především savců vzhledem k jejich převažující noční aktivitě.

Cíleně byl ve vybraných úsecích všech toků proveden rovněž průzkum vodního prostředí elektroagregátem. Průzkum byl proveden na 16 lokalitách, délka zkoumaných úseků se pohybovala od 50–300 m. Průzkum byl proveden pomocí pulzního motorového elektroagregátu (ELT60II-GI s výkonem 1,3KW/940V). V rámci průzkumu byly proloveny všechny dostupné habitaty (peřej, tůň, středová i břehová část vodního toku).

Při kontrole 10. 9. 2017 byl rovněž proveden orientační průzkum vybraných lokalit pomocí ultrazvukového detektoru Pettersson M500-384, zaměřený na letovou a loveckou aktivitu netopýrů.

4. Výsledky

V následující části jsou uvedeny přehledy zjištěných významných druhů (taxonů), rozdělených do zájmových skupin. Jsou uvedeny vybrané významné druhy, které mají nebo mohou mít k zájmovému území konkrétní vztah z pohledu možného ovlivnění migrace (zjištěné anebo potenciální stanoviště pro rozmnožování, zimování, potravní stanoviště, tahová zastávka). Ostatní druhy, pro které je území netypické a jejichž výskyt lze charakterizovat jako náhodný nebo ojedinělý (vyskytují se v jiných typech prostředí), nejsou uváděny.

U každého druhu je uveden stupeň ohrožení, a to podle přílohy č. III vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb. ve znění vyhlášky MŽP ČR č. 175/2006 Sb. k zákonu ČNR č. 114/1992 Sb., podle Červených seznamů ČR (Farkač et al. 2005, Šťastný & Bejček 2003, Zavadil & Moravec 2003, Anděra & Červený 2003). Dále je uvedeno, zda se druh nachází v Příloze I Směrnice 79/409/EHS nebo v příloze II nebo IV Směrnice 92/43/EHS. Zákonem chráněné druhy: O – Ohrožený druh, SO – Silně ohrožený druh, KO – Kriticky ohrožený druh; Červené seznamy obratlovců ČR: EX – Vyhynulý, RE – Druh vymizelý na území ČR, EW – Vyhynulý nebo vyhubený ve volné přírodě, CR – Kriticky ohrožený druh, EN – Ohrožený druh, VU – Zranitelný druh, NT – Téměř ohrožený druh, LC – Málo dotčený druh, NE – nevyhodnocené druhy, DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje. I, II, IV – druh je uveden v příslušné příloze Směrnice 79/409/EHS nebo 92/43/EHS.

Stupeň ohrožení je u rostlin uváděn podle Červeného seznamu ohrožených druhů rostlin České republiky (Grulich 2012).

A1 – vymizelý a vyhynulý druh, A2 – nezvěstný druh, A3 – nejasná kategorie vyhynulý nebo nezvěstný. C1 – kriticky ohrožený druh, C2 – silně ohrožený druh, C3 – ohrožený druh, C4 – vzácnější taxony vyžadující pozornost. U některých kategorií je pak dodatečně uveden také důvod klasifikace. Může to být vzácnost (r), nebo trend (tedy mizení, t) a pak rovněž důvod smíšený, tedy vzácnost spojená s trendem (b). Vznikly tedy tyto nové podkategorie:

r – vzácnost. Aby taxon splnil podmínku vzácnosti, jako kriticky ohrožený (C1) se vyskytuje na 1–5 lokalitách, jako silně ohrožený (C2) na 6–20 lokalitách. Populace jsou víceméně stabilní, v posledním období výrazně neustupují, ani v minulosti nedošlo k výraznějšímu úbytku;

t – trend. V kategorii kriticky ohrožených (C1) se předpokládá úbytek alespoň 90 % historických lokalit, v kategorii silně ohrožených úbytek 50–90 %. Do úbytku se u většiny druhů, zejména u taxonů s obtížným šířením, nezapočítávají nové nálezy na lokalitách, které v minulosti nebyly (dostatečně) probádány – lze předpokládat, že takové druhy se tam vyskytovaly i v minulosti;

b – kombinace vzácnosti i trendu. Taxon splňuje pro zařazení podmínku vzácnosti do příslušné kategorie nebo ji velmi lehce překračuje, ale současně na některých lokalitách zanikl nebo se na nich jeho populace výrazně zmenšila. U dlouhověkých dřevin je důvodem pro tuto klasifikaci i při relativně dobré kondici současných populací i slabé zmlazování.

4.1 Botanika

4.1.1 Lokality

PP Podskaličí

Lokalita šafránu bělokvětého *Crocus albiflorus* na vodním toku Smolinka severně od Křekova.

Jedná se o údolní, do značné míry kulturní louku. Je situována na pravém břehu potoka Smolinky mezi vrchy Skalice (kóta 444 m n. m.) a Vincůch (456 m n. m.). Nachází se v nadmořské výšce 365 až 370 m, cca 1,5 km severně od obce Křekov. Celková výměra 1,96 ha.

Luční vegetaci představují mezofilní ovsíkové louky inklinující ke svazu *Arrhenatherion* s dominantním ovsíkem vyvýšeným *Arrhenatherum elatius*. Na skladbě lučního společenstva se ve značné míře podílejí další druhy kulturních luk se středními nároky na ekologické podmínky, s velkým zastoupením různých druhů trav jako je psárka luční *Alopecurus pratensis*, srha laločnatá *Dactylis glomerata*, lipnice luční *Poa pratensis*, kostřava luční *Festuca pratensis*, psineček výběžkatý *Agrostis stolonifera* a bojínek luční *Phleum pratense*. Z bylin lze uvést kopretinu bílou *Leucanthemum vulgare*, jetel luční *Trifolium pratense*, vikev ptačí *Vicia cracca*, zvonek rozkladitý *Campanula patula*, šťovík kyselý *Rumex acetosa* a pastinák luční *Pastinaca sativa*. Ve vlhčích částech území se vyskytují vlhkomilnější taxony, zejména pcháč zelinový *Cirsium oleraceum*, pcháč potoční *Cirsium rivulare*, kohoutek luční *Lychnis flos-cuculi*, máta dlouholistou *Mentha longifolia*, krvavec toten *Sanguisorba officinalis*, včetně některých druhů ostřic *Carex* spp. a sítin *Juncus* spp.

Šafrán bělokvětý je v přírodní památce nejhojnější v blízkosti potoka, v místech, která jsou obtížněji přístupná pro pasoucí se dobytek. Šafrán zde roste spolu s prvosenkou vyšší *Primula elatior*, sasankou hajní *Anemone nemorosa* a orsejem jarním *Ficaria bulbifera*. Břehy potoka Olšinky jsou lemovány stromy a keři, především olší lepkavou *Alnus glutinosa* a javorem babykou *Acer campestre*, zastoupena je i svída krvavá *Cornus sanguinea* a střemcha obecná *Prunus padus*, Elsnerová et al. (1996), Grüll (1986), Mackovčin et al. (2002).

PP Smolinka

Bohatá lokalita šafránu bělokvětého *Crocus albiflorus* na vodním toku Smolinka SV od Smoliny.

Jedná se o nivní louku podél pravého břehu potoka Smolinky v délce asi 1 km, která je na jedné straně ohraničena potokem, na druhé straně sousedí se suššími pastvinami. Nachází se asi 2 km severovýchodně od obce Smolina v nadmořské výšce 420 až 440 m. Celková výměra 5,4 ha.

Luční porosty tvoří zejména četné druhy trav a další druhy charakteristické pro mezofilní ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion*. Přírodní památka Smolina je jednou z nejbohatších lokalit chráněného a silně ohroženého druhu šafránu bělokvětého *Crocus albiflorus* na Valašsku. Šafrán se vyskytuje nejhojněji v enklávách meandrujícího potoka, kde spolu s ním na jaře rozkvétá např. prvosenka vyšší *Primula elatior*,

orše jarní *Ficaria bulbifera*, sasanka hajní *Anemone nemorosa*, sasanka pryskyřníkovitá *Anemone ranunculoides*.

Břehy potoka Smolinky lemuje zejména olše lepkavá *Alnus glutinosa*. V jejich podrostu je zastoupen např. hvězdátec zubatý *Hacquetia epipactis*, česnáček lékařský *Alliaria petiolata*, jarmanka větší *As-trantia major*, hluchavka bílá *Lamium album*, hluchavka skvrnitá *Lamium maculatum* a další. Na nejvlhčích místech se vyskytují mokřadní společenstva svazu *Calthion*, roste zde několik druhů ostřic *Carex* spp., pcháč zelinový *Cirsium oleraceum*, pcháč potoční *Cirsium rivulare*, přeslička obrovská *Equisetum telmateia*, metlice trsnatá *Deschampsia cespitosa*, máta dlouholistá *Mentha longifolia* a další.

Šafrán bělokvětý se zde vyskytuje i mimo zvláště chráněné území, jak v nivě potoka Smolinky, tak i na přilehlých sušších stráních, kde se střídají listnaté lesíky s opuštěnými pastvinami a ovocnými stromy. Nejbohatší populace šafránu bělokvětého se nachází v nedaleké PP Lačnov (již v okrese Vsetín) na několika lokalitách v Lačnově a okolí (např. PP Sucháčkovy paseky, Vařákovy paseky), Elsnerová et al. (1996), Kyslingová (1993–1998), Mackovčín et al. (2002), Pavelka et al. (2001).

4.1.2 Biotopy

L2.2A – Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty

Místy poměrně zachovalé doprovodné liniové porosty podél vodních toků s dominancí vrby křehké (*Salix fragilis*), olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), z dalších dřevin se vyskytují např. javor klen (*Acer pseudoplatanus*), bez černý (*Sambucus nigra*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*), bylinné patro je ochuzené, s orsejem jarním (*Ficaria verna*), kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*), chrasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*), kerblíkem lesním (*Anthriscus sylvestris*), čistcem lesním (*Stachys sylvatica*), válečkou lesní (*Brachypodium sylvaticum*), kuklíkem městským (*Geum urbanum*), kakostem smrdutým (*Geranium robertianum*), netýkavkou malokvětou (*Impatiens parviflora*). Převažují mírně až středně ruderalizované porosty s chudým bylinným patrem.

V území zejména kolem Smolinky severně od Křekova, Benčice SZ od Vysokého Pole, Sviborky SV od Loučky i níže po toku – nad soutokem s Vlárrou.

Z význačnějších druhů zde roste lilie zlatohlavá *Lilium martagon* a měsíčnice vytrvalá *Lunaria rediviva*.

L3.3B – Západokarpatské dubohabřiny

V území se jedná zejména o fragmenty, lesy s převahou habru obecného (*Carpinus betulus*) a dubu zimního (*Quercus petraea* s. lat.). Místy s příměsí buku lesního (*Fagus sylvatica*). V bylinném patře výrazně dominuje ostřice chlupatá (*Carex pilosa*) a diagnostické druhy jako pryšec mandloňovitý (*Euphorbia amygdaloides*), svízel Schultesův (*Galium schultesii*), a hvězdátec zubatý (*Hacquetia epipactis*). Dále se vyskytují hájové druhy jako *Carex digitata*, *Fragaria vesca*, *Galium odoratum*, *Hieracium murorum*, *H. sabaudum*, *Lathyrus vernus*, *Melica uniflora*, *Mycelis muralis*, *Poa nemoralis*, *Polygonatum multiflorum* apod.

V území rozptýleně zejména na svazích, porosty bohaté na význačné taxony.

Z význačnějších druhů zde roste lilie zlatohlavá *Lilium martagon*, řepíček řepíkovitý *Aremonia agrimonoides*, árón plamatý *Arum maculatum*, okrotice bílá *Cephalanthera damasonium*, okrotice dlouholistá *Cephalanthera longifolia*, šafrán bělokvětý *Crocus albiflorus*, kruštík modrofialový *Epipactis purpurata*, medovník meduňkolistý *Melittis melissophyllum*, vemeník dvoulistý *Platanthera bifolia*.

L5.1 - Květnaté bučiny

Ve stromovém patru jsou zastoupeny javor klen (*Acer pseudoplatanus*), j. mléč (*Acer platanoides*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*), jedle bělokorá (*Abies alba*), jilm horský (*Ulmus laevis*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*).

Keřové patro je zapojené nerovnoměrně, místy je sporadické. Je tvořené nálety stromů, z keřů jsou zastoupeny líska obecná (*Corylus avellana*), bez černý (*Sambucus nigra*), b. hroznatý (*S. racemosa*), zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*), méně z. černý (*L. nigra*).

V bylinném patru se střídá několik aspektů v průběhu roku, v jarním např. kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*), k. devítilistá (*D. enneaphyllos*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), p. horský (*G. montanum*), svízel (mařinka) vonný (-á) (*Galium odoratum*) aj.; v květnu rozkvétá místy hojná měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*).

Z dalších druhů zde rostou např. pryšec mandlořovitý (*Euphorbia amygdaloides*), p. sladký (*E. dulcis*), jestřábník zední (*Hieracium murorum*), ostřice lesní (*Carex sylvatica*), o. prstnatá (*C. digitata*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), v. prapořitá (*B. pinnatum*), strdivka nicí (*Melica nutans*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*) aj.

V území roztroušeně menší fragmenty v rámci lesních celků.

Z význačnějších druhů zde roste **lilie zlatohlavá** *Lilium martagon*, **řepíček řepíkovitý** *Aremonia agrimonoides*, **okrotice bílá** *Cephalanthera damasonium*, **okrotice dlouholistá** *Cephalanthera longifolia*, **medovník meduňkolistý** *Melittis melissophyllum*, **vemeník dvoulistý** *Platanthera bifolia*.

L5.4 - Acidofilní bučiny

V území pouze lokálně, listnaté nebo smíšené lesy s převládajícím bukem lesním (*Fagus sylvatica*), dále *Acer pseudoplatanus*, *Quercus petraea* s. lat., *Q. robur*, *Tilia cordata* aj., s podílem *Abies alba* a *Picea abies*). Z bylin zejména acidofilní lesní druhy jako *Avenella flexuosa*, *Calamagrostis arundinacea*, *Luzula luzuloides* subsp. *luzuloides* a *Vaccinium myrtillus* a druhy vázané na bučiny jako *Gymnocarpium dryopteris*, *Polygonatum verticillatum*, *Prenanthes purpurea*, *Luzula sylvatica*.

V území v SZ části území (zejména JZ svahy Rovně a Suchého vrchu) lze rovněž najít i zachovalejší porosty.

L7.1 - Suché acidofilní doubravy

Ve stromovém patře dominuje dub zimní (*Quercus petraea* s. lat.), v keřovém patře se dále uplatňuje jilm drsný (*Ulmus glabra*), líska obecná (*Corylus avellana*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*). V bylinném patře *Avenella flexuosa*, *Festuca ovina*, *Luzula luzuloides* subsp. *luzuloides*, *L. pilosa* a *Poa nemoralis*, místy i *Calluna vulgaris* a *Vaccinium myrtillus*.

V SZ části území na jižně exponovaných svazích.

M1.1 – Rákosiny eutrofních stojatých vod

Pouze lokálně, niva Sviborky, Vlára, Smolinka. Porosty s dominancí rákosu obecného *Phragmites australis*.

M1.7 – Vegetace vysokých ostřic

Pouze lokálně, pěkně vyvinuty zejména v nivě Sviborky. Místy zachovalé porosty s **ostřicí vyvýšenou** *Carex elata*.

V4B – Makrofytní vegetace vodních toků

V rámci dolní části toků, Vlára, Sviborka.

M4.1 – Štěrkové náplavy bez vegetace

V rámci dolní části toků, Vlára, Sviborka.

K2.1 – Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů

Pouze lokálně v nivách toků v jejich dolních částech (Vlára, Sviborka).

K3 – vysoké mezofilní a xerofilní křoviny

Roztroušeně napříč územím, otevřená stanoviště, zejména meze, terasy a okraje luk.

Z význačnějších druhů se lokálně vyskytuje **lilie zlatohlavá** *Lilium martagon* a **růže galská** *Rosa gallica*.

T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky

Louky svazu *Arrhenatherion*, místy druhově ochuzené s dominantním zastoupením ovsíku vyvýšeného (*Arrhenatherum elatius*). Místy převažuje sušší typ s kostřavou červenou (*Festuca rubra*), s přechody k širokolistým suchým trávníkům, jinak byl zaznamenán spíše vlhčí, úživnější typ ovsíkových luk, s přechody k vlhkým pcháčovým loukám či k intenzivně obhospodařovaným lučním porostům. V území většinou bez významnějších, a zvláště chráněných druhů. Výjimkou jsou území s výskytem **šáfránu bělokvětého** *Crocus albiflorus*.

T1.3 – Pohánkové pastviny

Pastviny v území mají tendenci přechodu spíše k intenzivně využívaným pastvinám s ochuzenou druhovou skladbou a bez výskytu zvláště chráněných či ohrožených druhů. V území pouze ojediněle, spíše jako pozůstatky dřívějšího využívání.

Některé fragmenty bez intenzivního využití však mohou hostit zajímavější druhy, v území většinou starší nálezy či bez přesnější lokalizace.

Z význačnějších druhů zde roste **kociánek dvoudomý** *Antennaria dioica*, **řepíček řepíkovitý** *Aremonia agrimonoides*, **šafrán bělokvětý** *Crocus albiflorus*, **prstnatec bezový** *Dactylorhiza sambucina* a **vsta-vač mužský** *Orchis mascula*.

T1.5 - Vlhké pcháčové louky

Vlhké až mokré louky podsvazu *Calthion palustris* se v území vyskytují na podmáčených půdách v údolích vodních toků. Druhá pestrost a podíl širokolistých bylin závisí na četnosti a pravidelnosti seče. Plochy bez managementu přecházejí do biotopu T1.6 – vlhká tužebníková lada nebo jsou degradovány kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*) či chřasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*). Ve společenstvu jsou zastoupeny zejména druhy jako blatouch bahenní (*Caltha palustris*), medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*), pcháč bahenní a různolistý (*Cirsium palustre*, *C. heterophyllum*), krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*), tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*), skřipina lesní (*Scirpus sylvaticus*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), ostřice obecná (*Carex nigra*), kuklík potoční (*Geum rivale*), atd.

Z význačnějších druhů zde roste **šafrán bělokvětý** *Crocus albiflorus*, **prstnatec májový** *Dactylorhiza majalis*.

T1.6 Vlhká tužebníková lada

Zpravidla se jedná o zapojené porosty širokolistých vlhkomilných bylin vyššího vzrůstu. Na plochách s absencí managementu se vytvořily monodominantní porosty tužebníku jilmového (*Filipendula ulmaria*), v místech s občasou sečí nebo pastvou společenstva inklinují k vlhkým pcháčovým loukám. V bylinném patře se vyskytují např. vrbina obecná (*Lysimachia vulgaris*), skřipina lesní (*Scirpus sylvaticus*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*), kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*).

4.1.3 Druhy

árón plamatý *Arum maculatum* L. – O, C3

V území roztroušeně v dubohabřinách.

chrpa horská *Centaurea montana* L. – SO, C2r

V katastru Lipiny.

okrotice bílá *Cephalanthera damasonium* (Mill.) Druce – O, C4a

Roztroušeně v území v dubohabřinách a květnatých bučinách.

okrotice dlouholistá *Cephalanthera longifolia* (L.) Fritsch – O, C3

Roztroušeně v území v dubohabřinách a květnatých bučinách.

šafrán bělokvětý *Crocus albiflorus* Kit. ex Schult. – SO, C2r

V PP Podskaličí, PP Smolinka a okolí v nivě toku.

prstnatec Fuchsův *Dactylorhiza fuchsii* (Druce) Soó – O, C4a

V území vzácně, Lačnov a okolí.

prstnatec májový *Dactylorhiza majalis* (Rchb.) P. F. Hunt et Summerh. – O, C3

V území hojněji, Tichov, Smolinka a okolí.

prstnatec bezový *Dactylorhiza sambucina* (L.) Soó – SO, C2t

V území vzácně, Lačnov a okolí.

hvozdík pyšný *Dianthus superbus* L. – SO, C2t

V území vzácně, Lačnov a okolí.

kruštík bahenní *Epipactis palustris* (L.) Crantz – SO, C2t

V území vzácně, Vlachovice.

kruštík modrofialový *Epipactis purpurata* Sm. – O, C3

V území vzácně, Lačnov a okolí.

bělolist obecný *Filago vulgaris* Lam. – C1t

V území vzácně bez přesnější lokalizace.

hořec křížatý *Gentiana cruciata* L. – O, C2b

Vlachovice, niva Sviborky.

pětiprstka žežulník *Gymnadenia conopsea* (L.) R. Br. – O, C2t

V území vzácně, údolí Smolinky.

zimozelen okoličnatý *Chimaphila umbellata* (L.) W. P. C. Barton – KO, C1t

V území vzácně bez přesné lokalizace.

lilie zlatohlavá *Lilium martagon* L. – O, C4a

V území roztroušeně, místy hojněji, zejména dubohabřiny a jasano olšové luhy kolem toků.

měsíčnice vytrvalá *Lunaria rediviva* L. – O, C4a

Ve vyšších polohách, lesní porosty, kolem toků (Vysoké Pole).

karbinec statný *Lycopus exaltatus* L. f. – C2b

V území vzácně, Haluzice.

medovník meduňkolistý *Melittis melissophyllum* L. – O, C4a

V území roztroušeně, zejména Vlachovice.

vstavač mužský *Orchis mascula* L. – SO, C1t

V území vzácně, Tichov, údolí Smolinky.

vemeník dvoulistý *Platanthera bifolia* (L.) Rich. – O, C3

V území lokálně, Vlachovice.

zblochanec oddálený *Puccinellia distans* (Jacq.) Parl. – C1t (aut.)

V území vzácně, Vlachovice, Lipina, Loučka.

ptačinec bahenní *Stellaria palustris* Retz. – C2b

V území vzácně, Drnovice u Valašských Klobouk.

hlavinka horská *Traunsteinera globosa* (L.) Rchb. – SO, C2b

V území vzácně, údolí Smolinky.

rozrazil matný *Veronica opaca* Fr. – C1t

V území vzácně, Vlachovice, Loučka, bez bližší lokalizace.

Většina nálezů ostatních druhů pochází z okrajových částí lokalit či biotopů mimo nivy vodních toků. Řada nálezů je rovněž staršího data (kolem r. 2000) a bez přesné lokalizace (omezeno na katastr obce či mapovací čtverec), Anonymus (2017).

V kategorii C2b to je **karbinec statný** *Lycopus exaltatus* L. f., **plicník úzkolistý** *Pulmonaria angustifolia* L., **ptačinec bahenní** *Stellaria palustris* Retz., **divizna švábovitá** *Verbascum blattaria* L.

V kategorii C2t to je **kociánek dvoudomý** *Antennaria dioica* (L.) Gaertn., **rmen smrdutý** *Anthemis cotula* L. (Vlachovice), **ostřice vyvýšená** *Carex elata* All. (niva Sviborky), **úporek hrálovitý** *Kickxia elatine* (L.) Dumort. (Lipina), **úporek pochybný** *Kickxia spuria* (L.) Dumort. (Vlachovice), **sléz nizounký** *Malva pusilla* Sm. (Vlachovice), **zdravínek jarní pravý** *Odontites vernus* subsp. *vernus* (Bellardi) Dumort. (Lipina), **pryskyřník rolní** *Ranunculus arvensis* L., **bařička bahenní** *Triglochin palustre* L.

V kategorii C2r to je **kontryhel příjemný** *Alchemilla suaveolens* Plocek (Haluzice), **řepíček řepíkovitý** *Aremonia agrimonoides* (L.) DC. (roztroušeně v území), **chrpa úzkoperá** *Centaurea stenolepis* A. Kern. (Vlachovice, Lipina)

V kategorii C3 je jedná o taxony jako **laskavec hrubozel** *Amaranthus blitum* L. (Vlachovice), **zeměžluč spanilá** *Centaurea pulchellum* (Sw.) Druce (Lipina), **prasetník plamatý** *Hypochaeris maculata* L. (Lipina, Loučka), **plavuň vidlačka** *Lycopodium clavatum* L. (Loučka, Křekov), **komonice nejvyšší** *Melilotus altissimus* Thuill. (Vlachovice, Lipina), **hnílek smrkový** *Monotropa hypopitys* L. (Vlachovice, Haluzice), **mochna bílá** *Potentilla alba* L., **kokrhel luštinec** *Rhinanthus alectorolophus* (Scop.) Pollich a **růže galská** *Rosa gallica* L.

4.2 Bezobratlí

RAKOVITÍ Astacidae

Druh není z dotčeného území uváděn, mimo nález z července 2015 ze Smolinky SV od Křekova (Anonymus 2017). Tento úsek byl velmi pravděpodobně v r. 2017 z převážné části vyschlý. Aktuálně zde druh nebyl potvrzen. Při průzkumu byla v území nalezena silná populace **raka říčního** *Astacus astacus* – KO, EN na soutoku Vlárky a Sviborky, zejména pak nad soutokem ve Vlárě v úseku cca 300 m. Zdejší populace čítá stovky jedinců, nalezení byli jak letošní malí jedinci, tak mimořádně staří jedinci ve věku min. 10 let. Výskyt druhu v dalších úsecích je možný, nikde se jej ale nepodařilo prokázat.

Další záznamy jsou z Hložeckého potoka (Brumov), druh byl potvrzen ve Vlárě nad soutokem s Brumovkou u prvního ze skluzů, 19. 11. 2014 zde bylo nalezeno klepato pravděpodobně předovaného jedince a jeden menší jedinec (Kočvara pers. observ.).

KUDLANKY *Mantodea*

Z kudlanek se v území vyskytuje **kudlanka nábožná** *Mantis religiosa* (L., 1758) – KO, VU. V území potvrzena na okraji Lipiny (Anonymus 2017). Xerofilní a termofilní druh, obývající travnaté stepní a lesostepní lokality. V posledních letech bylo zaznamenáno výrazné šíření i do antropogenních lokalit. Není v území ohrožena.

MĚKKÝŠI *Mollusca*

Při aktuálním průzkumu nebyl výskyt význačnějších druhů vodních měkkýšů zjištěn. Z úseku Vlárý mezi Popovem a Jestřabí a u Bohuslavic nad Vlárí je uváděna škeble říční *Anodonta anatina* (ANONYMUS 2017). Druh byl aktuálně potvrzen mimo území v úseku níže nad soutokem s Brumovkou, jednotliví jedinci nad stávajícími skluzy. Z dalších druhů je z bezprostředního okolí např. uváděna skalnice lepá *Faustina faustina* – VU, v okolí Vlárý (nad soutokem s Brumovkou) byly aktuálně nalezeny schránky páskovky žíhané *Cepaea vindobonensis* – NT.

VÁŽKY *Odonata*

Z více toků je v území uváděn páskovec dvojobý *Cordulegaster bidentata* – VU, zejména PB přítok Vlárý severně od Drnovic, rovněž okolí Haluzic, Loučky I, Vysoké Pole (PB přítok Vysokopolského potoka).

Z pobřežního porostu říčky Vlárý u Vrbětic a soutoku s Brumovkou je dále uváděno šidélko malé *Ischnura pumilio* – NT, k cenným nálezům patří opakovaný výskyt klínatky vidlitě *Onychogomphus forcipatus* – EN a klínatky obecné *Gomphus vulgatissimus* (Linnaeus, 1758) – VU z úseku mezi Vlachovicemi a Vrběticemi (ANONYMUS 2017).

BLANOKŘÍDLÍ *Hymenoptera*

V území se početně vyskytují čmeláci r. *Bombus* – O, vyskytují se zejména na *kvetoucí vegetaci v břehových porostech*. Čmeláci představují významnou gildu opylovačů, v lučním ekosystému zastávají konstitutivní funkci ve vztahu k vegetaci. V regionu jsou čmeláci poměrně častí, zejména pak při lesních okrajích, v nivách řek a na místech kvetoucí vegetace.

BROUCI *Coleoptera*

Řadu zajímavých taxonů lze předpokládat zejména v rámci fragmentů luk a pastvin navazujících na Vlárú a ostatní vodní toky v rámci travnatých lemů a lesních okrajů.

Zejména na starších vrbách v okolí Vlárý (Jestřabí) lze očekávat výskyt tesaříka pižmového *Aromia moschata* – NT, který je z širšího okolí znám.

Na lučních plochách je relativně běžný **zlatohlávek tmavý** *Oxythyrea funesta* – O, v rámci polních cest a ruderalních ploch lze pozorovat **svižníka polního** *Cicindela campestris* – O (okolí Lačnova, Vlachovic). K zajímavým náletům rovněž patří vrubounovitý brok – **hnojník** *Aphodius consputus* Creutzer, 1799 – EN z okolí Vlachovy Lhoty (Anonymus 2017).

Střevlík Scheidlerův *Carabus scheidleri* Panzer, 1799 – O. Jednotlivě se vyskytující brok s vazbou na les, louky i polní agrocenózy. V území patrně plošně rozšířený, je zde více nálezů z lučních ploch (Anonymus 2017).

K hodnotným nálezům rovněž patří vzácnější **střevlík** *Carabus obsoletus* Sturm, 1815 – O, uváděn z území bez bližších údajů. Lesní druh vyšších poloh, v ČR pouze v oblasti Karpat.

Střevlík hrboletý *Carabus variolosus* Fabricius, 1787 – SO, VU, Příloha II a IV. Pro území významný druh, uváděn z PB přítoku Vysokopolského potoka. Je druhem převážně horským, vyskytuje se od 300 m n. m. Zde vyhledává vlhké, bažinné lesy. Nejčastěji obývá vlhká lesní prameniště, rašeliniště nebo bezprostřední okraje potoků. Zde pak žije pod kameny, kmeny nebo v listí a mechu. Pro střevlíka hrboletého je důležitá přítomnost padlých trouchnivých kmenů porostlých mechem, které leží v těsné blízkosti vody nebo přímo ve vodě. V těchto kmenech probíhá jednak kuklení, jednak zde dospělci přečkávají nepříznivé období roku. Dospělci jsou aktivní ve dne i v noci zejména od května do července, popř. srpna až září. Unikátní schopností střevlíka hrboletého je jeho sestupování pro potravu pod vodní hladinu. Většinu potravy tvoří vodní bezobratlí. Larvy žijí obdobným způsobem života jako dospělci.

Lesák rumělkový *Cucujus cinnaberinus* (Scopoli, 1763) – SO, EN, Příloha II a IV. Druh se vyvíjí pod kůrou dřevin, zejména topolů (*Populus* sp.), ale i javorů (*Acer* sp.), buků (*Fagus* sp.), jírovce maďalu (*Aesculus hippocastanum*) a dubů (*Quercus* sp.). Na druhu dřeviny patrně tolik nezáleží, nejdůležitější je odpovídající stupeň rozkladu lýka. Larvy i dospělci se živí tlejícím lýkem, mohou být příležitostně i dravé. Vývoj trvá minimálně dva roky a larvy se kuklí koncem léta. Dospělci se líhnou na podzim a přezimují. Z území je uváděn nález z hřebene severně od Loučky (Anonymus 2017), nelze vyloučit jednotlivé výskyty v rámci porostů kolem vodních toků.

Zdobenec skvrnitý *Trichius fasciatus* (Linnaeus, 1758) – O, NT. V ČR lokální druh přírodě blízkých podhorských a horských lesů, kde jsou přítomny stromy s dutinami. Larvy se vyvíjí v menších dutinách různých listnatých stromů (BALTHASAR 1956). Z území je uváděn nález z hřebene severně od Loučky (Anonymus 2017), nelze vyloučit jednotlivé výskyty v rámci dalších porostů.

MOTÝLI *Lepidoptera*

Zejména na lučních plochách lze očekávat řadu zajímavých a vzácnějších druhů. Z význačnějších druhů je možno upozornit na následující (ANONYMUS 2017). Množství dalších vzácných taxonů lze očekávat v širším okolí Bílých Karpat.

Batolec duhový *Apatura iris* (Linnaeus, 1758) – O. V regionu rozšířený motýl s optimem výskytu v podhorských oblastech (BENEŠ, KONVIČKA 2002). Housenky se vyvíjejí na osikách, druhotně též na vrbách. S batolcem se setkáme podél vodotečí a na osluněných lesních cestách. Z území uváděn z řady lokalit (Anonymus 2017).

Batolec červený *Apatura ilia* (Denis & Schiffermüller, 1775) – O. V ČR rozšířený druh s optimem výskytu v podhorských a nížinných oblastech. Housenky se vyvíjejí na vrbách (*Salix* spp., příp. též *Populus tremula*), BENEŠ & KONVIČKA (2002). S batolcem se setkáme podél vodotečí a na osluněných lesních cestách. Z území uváděn z řady lokalit (Anonymus 2017).

Perleťovec prostřední *Argynnis adippe* (Denis & Schiffermüller, 1775) – VU. Druh raně sukcesních biotopů v lesnatých oblastech. Vázáný na světlé a slunné lokality pasekového či lesostepního charakteru, v podhůří se vyskytuje v parkové krajině s četnými ekotony les-louka. Housenky prodělávají žír na různých druzích violek (*Viola* sp.), které snadno podléhají konkurenčně zdatnějším travinám, proto je tento perleťovec závislý na trvale narušovaných stanovištích s dostatkem světla. Přestože je dosud poměrně rozšířen, zaznamenal od 80. let 20. století značný ústup. Podle historických údajů byl prakticky všudypřítomný v lesnatých oblastech nížin a pahorkatin, recentně je hojnější jen v několika málo oblastech. V posledních letech se však druh začíná vracet do více oblastí státu (Beneš et al. 2002). Motýl je závislý na přiměřených disturbancích v parkové krajině, proto je pro něj vhodným managementem občasné přepásání nebo posekání lemů v okolí strukturních prvků tvořených stromovou vegetací. Na otevřených stanovištích je na Valašsku častý. V území zejména z okolí Lačnova (Anonymus 2017). Podobně je uváděn **perleťovec maceškový** *Argynnis niobe* (Linnaeus, 1758) – EN, avšak pouze starší údaje bez lokalizace.

Modrásek bělopásný *Aricia eumedon* (Esper, 1780) – VU. Roztroušeně na celém území ČR, především v pahorkatinách; ve vysokých polohách chybí. Vymizel na mnoha lokalitách ve východních Čechách a na východní Moravě. Na severní a střední Moravě a v okolí Prahy zaznamenána v 80. a 90. letech 20. století expanze na sekundární biotopy a zvýšení početnosti. Vyskytuje se především na zarůstajících opuštěných loukách, případně na jednosečných "otavních" loukách v nivách větších řek, často v ochranných pásmech vodních zdrojů a podél přírodních koupališť. Z území řada starších pozorování (Anonymus 2017).

Perleťovec fialkový *Boloria euphrosyne* (Linnaeus, 1758) – VU. Ohrožený ustupující druh. Typický pro paseky a světliny v lesích od nížin do hor. Též široké a výslunné lesní okraje, křovinaté louky a lesostepi, zářezy cest apod. (BENEŠ et al. 2002). Housenky se vyvíjejí na violkách (*Viola* spp.). Z území starší pozorování zejména z okolí Lačnova (Anonymus 2017).

Z okolí Lačnova je pak většina pozorování dalších v území rozšířených lučních druhů jako okáč voňavkový *Brintesia circe* (Fabricius, 1775) – VU a modrásek lesní *Cyaniris semiargus* (Rottentburg, 1775) – VU.

Pestrobarevec petrklíčový *Hamearis lucina* (Linnaeus, 1758) – VU. V České republice dnes již velmi vzácný druh, který je ve volné přírodě vázán na otevřenější lesní plochy – paseky, lesní cesty, řídké lesy, popřípadě lesostepi. Vyskytovat se může i v obydlených aglomeracích, kde druh najde dostatek potravních příležitostí (*Primula* spp.) – v parcích, na hřbitovech apod. Z území starší pozorování bez lokalizace (Lačnov).

Soumračník čárkový *Hesperia comma* (Linnaeus, 1758) – VU. Je rozšířen téměř po celém území, ale velmi lokální, prodělal značný úbytek oproti minulosti, kdy byl pokládán za jednoho z nejhojnějších soumračníků. Absence lokalit je zvláště patrná v Podolíči, na Českomoravské vrchovině, severní Moravě aj. Druh je považován v celostátním hledisku za ohrožený. Z území starší pozorování bez lokalizace (Lačnov).

Otakárek ovocný *Iphiclides podalirius* (Linnaeus, 1758) – O, VU. V posledních cca 15 letech se druh opět šíří a vrací se tak na řadu teplých lokalit Moravy. Otakárek je v oblasti rozšířen (srovnej BENEŠ,

KONVIČKA 2002). Z území řada nálezů, a to především z lesostepních lokalit a lesních slunných okrajů s bohatým křovitým pláštěm. Biotopem o. ovocného jsou stepní a lesostepní stanoviště s hojnými porosty trnky (*Prunus spinosa*). Housenka žije ve jedné/dvou generacích, nejčastěji na trnce. Kuklí se na rostlině připoutána koncem zadečku a opaskem. Z území jednotlivá pozorování (Lačnov, Vařákovy paseky).

Bělásek hrachorový *Leptidea sinapis* (Linnaeus, 1758) – VU. Bělásek osídluje suché křovinaté stráně, stepi, skalní lesostepi. Vyhýbá se vlhkým a studeným stanovištím. Většinu nálezů *Leptidea sinapis* z České republiky je potřeba nahlížet jako problematičké. Do poloviny 90. let 20. století nebyl na našem území rozlišován od příbuzného *L. juvernica* (od kterého se dá spolehlivě odlišit v podstatě pouze na základě genetické analýzy, příp. na základě preparace ektodermálního kopulačního aparátu – a to jen u některých typických jedinců), a proto jeho rozšíření není dosud dokonale známo. Bezpečně se však ví, že *Leptidea sinapis* je nyní u nás mnohem lokálnější než příbuzný *L. juvernica*. Výskyt *L. sinapis* je omezen patrně jen na oblast českého a moravského termofytika (u nás zejména jižní a jihovýchodní Morava, příp. též střední Morava – tyto nálezy jsou ale sporné). Poslední studie navíc dokumentují, že pokud se oba druhy (tj. *L. sinapis* i *L. juvernica*) vyskytují sympatricky, se mohou vzájemně křížit. Z území řada nálezů (Anonymus 2017).

Bělopásek dvouřadý *Limnitis camilla* (Linnaeus, 1764) – O, VU. V posledních letech je motýl registrován na více lokalitách, tedy má trend se šířit. Housenky bělopásky se vyvíjejí na zimolezu (*Lonicera* sp.). Stanovištěm pro výskyt druhu jsou tak řídké lesy a nivy horských potoků s výskytem živné rostliny housenek. V území řada pozorování z okolí Vlachovic (Anonymus 2017).

Bělopásek topolový *Limnitis populi* (Linnaeus, 1758) – O. V regionu rozšířený motýl s optimem výskytu v podhorských oblastech (srovnej Beneš, Konvička 2002). Housenky se vyvíjejí na osikách. S bělopáskem se setkáme podél vodotečí a na osluněných lesních cestách. V území řada pozorování z okolí Vlachovic (Anonymus 2017).

Ohniváček černočárný *Lycaena dispar* (Haworth, 1803) – SO, Příloha II a IV. V regionu hojně rozšířený. Během posledních dekád druh doznal významného rozšíření areálů směrem k severu. Ohniváček preferuje mokřadní až bažinaté stanoviště společenstev *Phragmites*, *Magnocarion* a mezofilní louky typu *Agropyro-Rumicion*, případně *Lolio-Potentillion*. Housenka se vyvíjí na šťovících *Rumex obtusifolius*, *R. crispus*, *R. hydrolapathum*, příp. též *Rumex aquaticus*. Studie z Holandska prokázaly, že populační hustoty živných rostlin (zejména *R. hydrolapathum*) a abundance imag jsou závislé. Jak dokumentují některé ekofyziologické studie ohniváček je adaptovaný na krátkodobé (max. 28 dní) záplavy v období zimní diapauzy larev. V rámci střední Moravy je druh zřejmě bivoltinní. Imaga lze pozorovat od poloviny května až do začátku září. Druh přezimuje ve stádiu housenky ve stočených uschlých listech šťovíků. Jako vhodný režim hospodaření na osídlených lokalitách někteří autoři uvádí extenzivní pastvu. Z území uváděn z řady lokalit, Lačnov, Lipina, Vařákovy paseky, okolí Vlachovic (Anonymus 2017).

otakárek fenyklový *Papilio machaon* Linnaeus, 1758 – O. Druh je v ČR poměrně rozšířen (srovnej BENEŠ, KONVIČKA 2002). Housenka žije ve dvou generacích na mrkvovitých rostlinách. Kuklí se na rostlině připoutána koncem zadečku a opaskem. Imaga létají od dubna do června a od července do srpna, jsou schopna překonávat značné vzdálenosti. V území jednotlivě pozorován na více lokalitách (Anonymus 2017).

Modrásek černoskvřinný *Phengaris arion* (Linnaeus, 1758) – KO, CR, Příloha IV. Univoltinní druh. Imaga létají od konce června do první poloviny srpna. Vajíčka jsou kladena obvykle jednotlivě do ještě nerozvinutých vrcholových částí květenství živných rostlin (mateřídoušek). Ve čtvrtém instaru dochází k přechodu larev do mraveniště (obligátní myrmekofilie). Housenky obvykle v podvečer opouštějí živnou rostlinu a nechají se odnést mravenci *Myrmica sabuleti* (méně *M. scabrinodis*) do části mraveniště určené k odchovu mravenčích larev. Larvy modrásky lákají mravence směsí cukrů a aminokyselin vylučované z dorzální Newcomerovy žlázy. V mraveništi housenky přestanou vylučovat směs atraktantů a mravenci si jich dále nevšímají. V tomto období pravděpodobně dochází k vylučování chemických látek z drobných epidermálních žlázek na celém těle housenky, které pro housenky představují chemické mimikry. Ve finální fázi adopce tvarem těla napodobují mravenčí larvy. Housenky modrásky v mraveništi požírají larvy mravenců, přímé krmení mravenčími dělnicemi nebylo pozorováno. Po přezimování jedna housenka zkonzumuje průměrně 230 larev mravenců, takže při jejich větším počtu mohou housenky mraveniště úplně zlikvidovat, načež vyhladovějí. Při výzkumu řady lokalit ve Velké Británii, Francii a Švédsku bylo zjištěno, že více než 80 % kolonií mravenců je příliš malých na to, aby uživily byť jen jedinou housenku modrásky. Kuklí se v mravenčích hnízdech. Imaga krátkověká, protandrická. Díky zpětným odchytům je známo, že imaga jsou sedentární s malou schopností kolonizovat přilehlá stanoviště (průměrné přelety kolem 300 m, maximální však do 2 km). Malé populace (méně než 400 dospělců

na 2500 hnízd *Myrmica sabuleti* a hektar) mají tendenci periodicky vymírat, načež musí být znovu osídleny z blízkých kolonií. V minulosti byl všeobecně rozšířený a hojný od nížin do hor. Nyní přežívá na poslední hrstce lokalit. Více kolonií je jen na Vsetínsku, v Bílých Karpatech, kdežto ve středním Povltaví, na Křivoklátsku, bývalém VVP Ralsko, Podkrkonoší, Pošumaví, VVP Boletice a Nízkém Jeseníku přežívají jen poslední malé a izolované kolonie. Všude ustoupil vinou zániku tradičních forem hospodaření (BENEŠ & KONVIČKA 2002). Pro území významný údaj, výskyt druhu je uváděn z nivy Sviborky z r. 2009 (Anonymus 2017).

Modrásek bahenní *Phengaris nausithous* (Bergsträsser, 1779) – SO, NT, Příloha II a IV. V České republice je modrásek bahenní rozšířen téměř po celém území, především v nivách dolních a středních toků řek. Ve vyšších polohách se nevyskytuje. Nejhojněji se vyskytuje na severní Moravě, v Bílých Karpatech, na Českomoravské vrchovině a v jižních a východních Čechách. Modrásek preferuje především vlhké, nehnojené, extenzivně kosené krvavcové louky, ale dokáže žít např. i ve vlhkých příkopech podél silnic, na podmáčených rudérálních stanovištích a na poddolovaných územích. Hostitelskou rostlinou housenek je krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*). Samice kladou vajíčka po několika do rozvinutých květních hlávek krvavce. První tři instary housenek se vyvíjejí v semenících. Ve čtvrtém instaru padají housenky na zem, kde jsou vyhledány dělnicemi hostitelských mravenců (druhu *Myrmica rubra*, méně často *Myrmica ruginodis*), které je odnášejí do svých mravenišť. Pokud hostitelské mraveniště prosperuje, housenky se nechávají od mravenců krmit. Pokud je mravenčí kolonie slabá, živí se housenky larvami a kuklami mravenců. Po přezimování se v hnízdech mravenců i kuklí. V regionu se modrásek vyskytuje v podstatě plošně. Uváděn z řady lokalit z většiny území (Anonymus 2017).

Modrásek očkový *Phengaris teleius* (Bergsträsser, 1779) – SO, VU, Příloha II a IV. Druh má velmi podobné nároky i způsob rozmnožování jako modrásek bahenní, je však více vyhraněný a obsazuje spíše větší a zachovalé louky s krvavcem totemem, je tak i vzácnější. Z území uváděn z řady lokalit z okolí Sviborky, Vlachovic a Lipiny (Anonymus 2017).

Modrásek jetelový *Polyommatus bellargus* (Rottemburg, 1775) – VU. Druh s vazbou na suché krátkostébelné stepi až lesostepi s nízkou a řídkou vegetací, výslunné extenzivní pastviny, skalnaté svahy. Také vápencové lomy, suchá lada. Živnou rostlinou je zejména čičorka pestrá (*Coronilla varia*), méně podkovka chocholátá (*Hippocrepis comosa*). Housenky jsou fakultativně myrmekofilní s mravenci rodů *Myrmica* a *Lasius*. Z území uváděn z okolí Lačnova (Anonymus 2017).

4.3 Obratlovci

4.3.1 Ryby Osteichthyes

Z vymezeného území (horní povodí Vlárý) je k rybám minimum údajů. V rámci NDOP (Anonymus 2017) je uváděna pouze střevele potoční ze Smolinky a Vlárý. Další údaje z celého povodí bez bližších údajů uvádí JURAIDA et al. (2007). Celé území spadá do rybářského revíru Vlára 2, kde hospodaří pobočný spolek Slavičín.

Podrobnější údaje k rybám jsou uváděny až v rámci nižšího úseku Vlárý, mimo zájmové území – Vlára 2. Z běžných a typických druhů mřenka mramorovaná *Barbatula barbatula* – LC, hrouzek obecný *Gobio gobio* – LC, jelec tloušť *Squalius cephalus* – LC, jelec proudník *Leuciscus leuciscus* – LC, okoun říční *Perca fluviatilis* – LC, plotice obecná *Rutilus rutilus* – LC, pstruh obecný *Salmo trutta* – LC, ouklej obecná *Alburnus alburnus* – LC. Z méně hojných ostroretka stěhovavá *Chondrostoma nasus* – VU, podoustev říční *Vimba vimba* – VU, cenný je výskyt lipana podhorního *Thymallus thymallus* – NT a parmy obecné *Barbus barbus* – NT.

Řada dalších druhů zde proniká z nižších úseků nebo je cílně vysazována. Z nepůvodních druhů to je zavlečená střevelečka východní *Pseudorasbora parva* a karas stříbřitý *Carassius gibelio*, z vysazovaných či uniklých druhů kapr obecný *Cyprinus carpio* a štika obecná *Esox lucius* – LC. Dále lín obecný *Tinca tinca* – LC, cejn velký *Abramis brama* – LC, siven americký *Salvelinus fontinalis* (JURAIDA et al. 2007). Pozoruhodný je výskyt silně ustupujícího karase obecného *Carassius carassius* – CR a slunky obecné *Leucaspis delineatus* – CR z úseku u Bohuslavic nad Vlárí (JURAIDA et al. 2007).

Z vzácnějších druhů je uváděn výskyt vranky obecné *Cottus gobio* – O, VU, II a relativně hojně střevele potoční *Phoxinus phoxinus* – O, VU. Vranka obecná se v dotčeném úseku vyskytuje patrně ojediněle nebo vůbec, JURAIDA et al. (2007) ji zjistili z úseku níže až u státní hranice a výše až pod Vlachovicemi. Střevele potoční je zde hojným druhem ve většině úseků.

Z vzácnějších druhů lze uvést ouklejku pruhovanou *Alburnoides bipunctatus* – SO, EN, jejíž výskyt byl podobně potvrzen ve většině úseků Vlárý, místy je druh velmi hojný, zjištěna byla v silné populaci zejména od Bohuslavic nad Vlárí níže (JURAJDA et al. 2007). V toku může rovněž migrovat mihule potoční *Lampetra planeri* – KO, EN, II, která ale není z dotčeného území uváděna (nejblíže ze Zelenského potoka), případný výskyt larev je s ohledem na charakter úseků spíše nepravděpodobný.

Mimo území ČR se ve Vláře nad soutokem s Váhem nachází další zajímavý druh (JURAJDA et al. 2007), a to hrouzek dlouhovousý *Romanogobio uranoscopus* – LC, II. Druh je nejblíže předmětem ochrany SKUEV0253 Váh na Slovensku. V ČR je předmětem ochrany na území CZ0623819 Řeka Rokytňá, CZ0624095 Údolí Dýje, CZ0624103 Mušovský luh a CZ0624119 Soutok – Podluží.

Z jinde neuváděných druhů je možno rovněž upozornit na hrouzka běloploutvého *Romanogobio albinus* – DD, II. Ten je předmětem ochrany v řece Vláře na území Slovenska (SKUEV 0148 rieka Vlára).

Úsek Vlárý zejména v dolní části a níže od soutoku s Brumovkou je mimořádně významný s ohledem na výskyt **sekavčíka horského** *Sabanejewia balcanica* – KO, CR, II. Druh je zde rovněž předmětem ochrany v rámci vymezené EVL CZ0723434 Vlára. JURAJDA et al. (2007) druh při průzkumu potvrdili až v úseku Vlárý na Slovensku u Srní. Níže po toku Vlárý navazuje slovenská Evropsky významná lokalita SKUEV 0148 (riečka Vlára).

Jedná se o vzácný druh, recentně se vyskytující v ČR pouze ve Vláře. Objeven zde byl v r. 2001 v ř. km 12,9 (HANEL & LUSK 2005). Uvádí se, že se ve Vláře druh objevil díky zrušení stupně nad ústím Vlárý do Váhu. K bionomii je známo málo údajů, KOTTELAT & FREYHOF (2007) uvádí, že druh se zahrabává do písčitého až štěrkovitého substrátu s čistou vodou v proudících tocích, rovněž v pomalejších tocích se zastoupením submerzní vegetace, s hloubkou až 1,5 m, zastižen byl i ve velkých řekách. Druh preferuje čisté mělké tekoucí úseky se štěrkokamenitým dnem od nížin do středních poloh. Jedinci většinou leží na dně nebo pod kameny, kde sbírají drobné živočichy i fytoplankton. Je patrně silně citlivý na znečištění. Subjektivně charakter dolního úseku Vlárý zájmového území (pod Štítnou nad Vlárí) odpovídá nárokům druhu (velice vhodný substrát a charakter toku). Dle saprobního indexu (JURAJDA et al. 2007) je největší znečištění vody v území patrné v přítocích Říka (ze Slavičína) a v dolním úseku Brumovky. Výskyt druhu na území EVL a výše po toku (zájmové území) tak bude silně závislý na dotaci jedinců ze slovenské populace a kvalitě vody ve Vláře.

V rámci povodí Vlárý jako celku jsou patrné dva silně negativní jevy, na které by měla být trvale zaměřena pozornost. První je s projevem do sledovaného území. Přítomnost stupně a vodní elektrárny pod Vrbeticemi, vytvářející zcela nepropustnou migrační bariéru a vzdutí toku (změnu jeho parametrů ke zcela nežádoucím vlastnostem) až pod Vrbětice.

Druhým je zcela nevhodná úprava dolního toku Vlárý nad soutokem s Brumovkou, kde je v důsledku kaskády skluzů zcela změněn charakter toku z proudící říčky na převážně stojaté úseky se změněnou morfologií dna. Oba výše zmíněné jevy mají vliv na strukturu a způsob chodu substrátu v toku na nejnižší úsek řeky Vlárý, kde je předmětem ochrany sekavčík horský.

Aktuální průzkum tak byl zaměřen jednak na složení rybí obsádky v rámci všech vodních toků ve zkoumaném území, současně na průzkum dolního úseku Vlárý s cílem ověření přítomnosti sekavčíka horského.

Ve Smolince v úseku nad PP Smolinka nebyly ryby potvrzeny, tok patrně vysychá.

V Tichovském potoce od Tichovy výše nebyly ryby potvrzeny.

Ve Vláře od Drnovic výše nebyly ryby potvrzeny.

V Benčici od Újezdu výše nebyly ryby potvrzeny.

Pstruh obecný *Salmo trutta* Linnaeus, 1758 – LC. V území hojný druh, potvrzen na soutoku Vlárý a Smolinky, nad Vlachovicemi, soutok Vlárý a Sviborky, nejvýše ve Vysokopolském potoce u vysokého Pole (do 12 cm). Na dolním toku Vlárý u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána, Štítná nad Vlárí.

Štřevlíčka východní *Pseudorasbora parva* (Temminck et Schlegel, 1846) – NA. Potvrzena ve Vláře u MVE (Bohuslavice).

Hrouzek obecný *Gobio gobio* (Linnaeus, 1758) – LC. Potvrzen ve Smolince pod Křekovským potokem, Smolinka PP Podskaličí, Vlára nad Vlachovicemi. Na dolním toku Vlárý u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána.

Jelec tloušť *Squalius cephalus* (Linnaeus, 1758) – LC. Ve Vláře u MVE (Bohuslavice), Vláře, Smolince až po PP Podskaličí. Na dolním toku Vlárý u soutoku s Brumovkou, u Sv. Štěpána, Štítná nad Vlárí.

Mřenka mramorovaná *Barbatula barbatula* (Linnaeus, 1758) – LC. Ve Vlárě u MVE (Bohuslavice), Vlárě, soutok Vlárý a Smolinky, Smolince až po PP Podskaličí. Ve Sviborce (U Raků). Na dolním toku Vlárý 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u soutoku s Brumovkou, u Sv. Štěpána.

Plotice obecná *Rutilus rutilus* (Linnaeus, 1758) – LC. Ve Vlárě u MVE (Bohuslavice). Na dolním toku Vlárý u soutoku s Brumovkou.

Stěvle potoční *Phoxinus phoxinus* (Linnaeus, 1758) – O, VU. Hojně na soutoku Vlárý a Smolinky, ve Smolince až po PP Podskaličí, soutok Vlárý a Sviborky, Vlára výše po toku. Na dolním toku Vlárý u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána, Štítná nad Vlárí.

Vranka obecná *Cottus gobio* Linnaeus, 1758 – O, NT, Příloha II. Druh byl potvrzen v úseku Vlárý v oblasti soutoku se Sviborkou, potvrzeny byly desítky jedinců v úseku nad i pod soutokem. Jedná se o izolovanou populaci, oddělenou MVE pod Vlachovicemi, které musela být historicky propojena s populací níže na Vlárě. Rovněž byla potvrzena v dolním úseku Vlárý, cca 3 km od hranice SK níže až po Sv. Štěpán (na soutoku s Brumovkou a ve Štítné nad Vlárí nepotvrzena).

Jelec proudník *Leuciscus leuciscus* (Linnaeus, 1758) – LC. Pouze na dolním toku Vlárý u Sv. Štěpána.

Ostroretka stěhovavá *Chondrostoma nasus* (Linnaeus, 1758) – VU. Pouze v dolním úseku Vlárý, vitální populace, u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána.

Ouklej obecná *Alburnus alburnus* (Linnaeus, 1758) – LC. Pouze v dolním úseku Vlárý, jednotlivě, u soutoku s Brumovkou.

Ouklejka pruhovaná *Alburnoides bipunctatus* (Bloch, 1782) – SO, VU. Pouze v dolním úseku Vlárý, je zde velmi hojná, u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána.

Parma obecná *Barbus barbus* (Linnaeus, 1758) – NT. Pouze v dolním úseku Vlárý, vitální populace, u soutoku s Brumovkou, 3 km nad hranicí s SK, 300 m nad hranicí SK, u Sv. Štěpána.

Hořavka duhová *Rhodeus amarus* (Pallas, 1776) – NT, Příloha II. Pro území nově zjištěný druh. Potvrzena jednotlivě u soutoku Vlárý a Brumovky, rovněž ojediněle ve Sv. Štěpánu a Štítné nad Vlárí.

sekavčík horský *Sabanejewia balcanica* (Karaman, 1922) – KO, CR, Příloha II. Druh se podařilo prokázat ve Vlárě, a to jednoho a čtyři jedince, 300 m nad hranicí s SK (4ex.) a v úseku nad mostem ve Sv. Štěpánu (1 ex.). Jedná se o prokázání výskytu po několika letech (naposledy 19. 9. 2012, Anonymus 2017). Všichni jedinci byli potvrzeni na podobných stanovištích, a to v úseku proudového stínu (opačná strana proudnice řeky), v místě jemných bahnitých sedimentů. Ve Sv. Štěpánu to byl úsek při PB pod překážkou v toku (kláda a kameny), nad hranicí s SK to byly proudové stíny pod kameny při PB, které vytvářely při břehu drobné tůně.

Při jakékoli činnosti je nutné v dostatečném předstihu před zahájením prací ve vodním prostředí informovat hospodáře MRS OPH (Moravský rybářský svaz, organizace pověřená hospodařením) o termínu prací, aby mohl být proveden odlov a transfer ryb do úseku, který není ohrožen stavebními pracemi. Jedná se o rybářský revír Vlára 1 (zájmové území), od MVE u Bohuslavic nad Vlárí výše, Vlára 2 je úsek od MVE níže až po hranici, kde hospodaří OPH Slavičín.

Odlov ryb je nutné provést pomocí elektrického agregátu. Úseky dotčené stavbou budou sloveny 2x, s jednohodinovým odstupem. Je nezbytné věnovat maximální pozornost všem jedincům, kteří po omrácení elektrickým proudem mohou zůstat ukryti v sedimentech nebo vegetaci. Je nutné vzít v úvahu, že záchranné transfery nelze provádět za a) zvýšených průtoků, které by znemožnily slov ryb, b) při zvýšeném zákalu vody c), limitující je teplota vody nižší než 4° C nebo vyšší než 20° C, d) při částečně zamrzlé hladině vody. Tyto limity je nutné vzít v úvahu při plánování prací.

V případě sekavčíka horského lze uvažovat o podpoře druhu, a to zejména rozšířením možného biotopu od soutoku s Brumovkou výše. Úsek nad soutokem je silně upraven systémem balvanitých skluzů, které zcela pozměňují charakter řeky a namísto proudícího úseku vytvářejí systém tůňovitých úseků se zcela pozměněnou morfologií. Jedná se o úsek ve volné krajině, jehož revitalizace (vytvoření meandrů, umožnění vzniku nádrží a břehové eroze) by byla velmi přínosná.

Zcela nepropustnou migrační bariéru pak představuje vysoký stupeň (MVE) pod Vrběticemi, vytvářející navíc vzdutí toku (změnu jeho parametrů ke zcela nežádoucím vlastnostem) až pod Vrbětice.

4.3.2 Obojživelníci *Amphibia*

V území mají silně omezené možnosti rozmnožování. Fakticky se jedná o drobné tůňky a kaluže, případně některé úseky vodních toků (tůňe) při jejich malém zvodnění.

kuňka žlutobřichá *Bombina variegata* (Linnaeus, 1758) – SO, CR, Příloha II a IV. V území s lokálním výskytem a rozmnožováním, pozorována u Lačnova (údolí Smolinky), louže na cestě pod Ploštinou, Drnovice, Vařákovy Paseky, Vlachovice – Pod Hradiskem, Vysoké Pole – zaplavené koleje u lesní cesty.

ropucha obecná *Bufo bufo* (Linnaeus, 1758) – O, VU. V území s plošným výskytem, lokální rozmnožování. Drnovice, rybníček u farmy družstva, opakovaně okolí Lačnova, Vařákovy Paseky, Vlachovice.

rosnička zelená *Hyla arborea* (Linnaeus, 1758) – SO, NT, Příloha IV. Pouze ojedinělý výskyt zejména v nižších polohách. Zastižena u Lačnova, Újezd u Val. Klobouk – břeh potůčku Sviborka.

čolek horský *Ichtyosaura alpestris* (Laurenti, 1768) – SO, VU. V území potvrzený jednotlivý výskyt a rozmnožování, Újezd u Val. Klobouk – Kosmata suchá, Vysoké Pole – zaplavené koleje u lesní cesty, Vařákovy Paseky, Lačnov, Laz.

čolek obecný *Lissotriton vulgaris* (Linnaeus, 1758) – SO, VU. V území vzácnější, potvrzený na dvou lokalitách, Vařákovy paseky, Vizovické vrchy – Laz.

skokan zelený *Pelophylax esculentus* (Linnaeus, 1758) – SO, NT. V území pouze ojediněle v dolním úseku toků, Újezd u Valašských Klobouk.

skokan štíhlý *Rana dalmatina* Bonaparte, 1840 – SO, NT, Příloha IV. Vzácně v okolí Lačnova.

skokan hnědý *Rana temporaria* Linnaeus, 1758 – VU. V území hojný plošně rozšířený druh. Haluzice – zaplavené koleje na lesní cestě, Lačnov – údolí Smolinky, Lipina, Loučka I, Louže na cestě pod Ploštinou, Drnovice, Mirošov u Val. Klobouk – koleje na lesní cestě, Smolina, Vařákovy Paseky, Vlachova Lhota, Vlachovice, Vysoké Pole – zaplavené koleje u lesní cesty.

mlok skvrnitý *Salamandra salamandra* (Linnaeus, 1758) – SO, VU. Pro území typický druh, jednotlivě potvrzený zejména ve fragmentech bučin. Pozorován v okolí Vlachovic, Vlachova Lhota, Vysoké Pole, Újezd u Valašských Klobouk, Lačnov – Spodní Lačnovské skály, Vlára pod Ploštinou, Drnovice, Vysoké Pole – dubohabrový les, Vařákovy paseky, Loučka, Láz. Při průzkumu území 21. 10. 2017 pozorován 1 ex. v lese u Lačnovských skal.

4.3.3 Plazi Reptilia

slepýš křehký *Anguis fragilis* (Linnaeus, 1758) – SO, NT. V území rozšířený druh, zejména na okraji lesních porostů. Pozorován v okolí Lačnova, dále Vařákovy paseky, Vlachova Lhota, Vlachovice, Vysoké Pole – extenzivní louka u lesa u Drnovic.

užovka hladká *Coronella austriaca* (Laurenti, 1768) – SO, VU, Příloha IV. Pro území významný druh, jednotlivý výskyt zejména na sušších stráních s kameny a křovinami. Z území jsou známy výskyty z Vlachovic, Újezdu u Val. Klobouk – extenzivní louka s křovinami u školy (Anonymus 2017).

ještěrka obecná *Lacerta agilis* (Linnaeus, 1758) – SO, VU, Příloha IV. V území hojný druh sušších travnatých stanovišť, zejména okraje cest a sídel. Zjištěné lokality Drnovice u Valašských Klobouk, okolí Lačnova, Lipina, Sucháčkovy paseky, Tichov, Újezd u Val. Klobouk – extenzivní louka s křovinami u školy, Újezd u Valašských Klobouk, Smolina – polní cesta, Vařákovy paseky, Vlachovice-extenzivní pastvina s prameništi.

užovka obojková *Natrix natrix* (Linnaeus, 1758) – O, NT. V území zejména migruje v rámci vodních toků, pozorována v okolí Lačnova, u Seninky, dále Lipina, Tichov, břeh Tichovského potoka, Újezd u Val. Klobouk – břeh potoka Benčice, Vařákovy paseky, břeh Vlárý.

ještěrka živorodá *Zootoca vivipara* (Jacquin, 1787) – SO, NT. V území se vyskytuje patrně jednotlivě, ve vazbě na vyšší polohy a více podmáčené stanoviště, mokřadní louky, okraje lesních porostů. Pozorována v okolí Lačnova, Újezd u Val. Klobouk – Kosmata suchá, Vlachovice – extenzivní pastvina s prameništi, Smolina – polní cesta u skládky, Újezd u Valašských Klobouk, Vařákovy paseky, Vizovické vrchy – Laz, Lačnov, u Seninky.

4.3.4 Ptáci Aves

Potápky *Podicipediformes*

V území se vzácně vyskytuje **potápka malá** *Tachybaptus ruficollis* (Pallas, 1764) – O, VU, pozorována byla na rybníčku u Újezdu, nehnízdí zde.

Volavkovití *Ardeidae*

Pozorována byla volavka popelavá *Ardea cinerea* – NT, a to jednotlivě na přeletu a při sběru potravy. V území nehnízdí, její výskyt zde je málo početný. Vzácně pak lze na tahu zastihnout také **volavku bílou** *Ardea alba* Linnaeus, 1758 – SO, Příloha I.

Brodiví *Ciconiiformes*

V území lze na přeletu a při sběru potravy jednotlivě pozorovat **čápa černého** *Ciconia nigra* (Linnaeus, 1758) – SO, VU, Příloha I a **čápa bílého** *Ciconia ciconia* (Linnaeus, 1758) – O, NT, Příloha I. Oba druhy v nivě Vlárý sbírají potravu.

Čáp bílý v území hnízdí na komíně základní školy ve Vysokém Poli a ve Vlachovicích. Zalétá zejména do okolí Vlárý a na rybníky u Lačnova. Čáp černý zde rovněž hnízdí v rámci lesních celků, nejčastěji bývá pozorován v okolí Újezdu.

Dravci *Accipitriformes*

V území z běžných druhů běžně loví potravu káně lesní *Buteo buteo* a poštolka obecná *Falco tinnunculus*. Pozorována byla rovněž káně rousná *Buteo lagopus* mimo hnízdní období.

jestřáb lesní *Accipiter gentilis* (Linnaeus, 1758) – O, VU. V území pravděpodobně hnízdí v lesních porostech, pozorován u Haluzic – Bukovina, Vysoké Pole – Skalička, Újezd – Vrchy Díly, Újezd – Suchý vrch, Vlachovice – Záluží.

krahujec obecný *Accipiter nisus* (Linnaeus, 1758) – SO, VU. V území pravděpodobně hnízdí v lesních porostech, zastižen i aktuálně, pozorování z celého území.

orel skalní *Aquila chrysaetos* (Linnaeus, 1758) – KO, NA, Příloha I. V území nehnízdí, pozorován na přeletu zejména mimo hnízdní období, opakovaně v okolí Újezdu.

moták pochop *Circus aeruginosus* (Linnaeus, 1758) – O, VU, Příloha I. V území pravidelně při migraci a přeletu, jednotlivě při lovu potravy, hnízdění je nepravděpodobné.

moták pilich *Circus cyaneus* (Linnaeus, 1766) – SO, CR, Příloha I. V území nehnízdí, vyskytuje se však pravidelně na tahu a v zimním období, zejména v okolí Újezdu.

moták lužní *Circus pygargus* (Linnaeus, 1758) – SO, EN, Příloha I. V území vzácně na tahu.

orel křiklavý *Clanga pomarina* (Brehm, CL, 1831) – KO, CR, Příloha I. V území vzácně na tahu.

sokol stěhovavý *Falco peregrinus* Tunstall, 1771 – KO, EN, Příloha I. V území vzácně na přeletu.

ostříž lesní *Falco subbuteo* Linnaeus, 1758 – SO, EN. V území pravidelně na tahu, hnízdní výskyt v okolí Újezdu.

poštolka rudonohá *Falco vespertinus* Linnaeus, 1766 – KO, RE, Příloha I. V území vzácně na přeletu.

sup bělohlavý *Gyps fulvus* (Hablizl, 1783) – Příloha I. V území vzácně na tahu.

orel mořský *Haliaeetus albicilla* (Linnaeus, 1758) – KO, EN, Příloha I. V území vzácně v zimě.

luňák hnědý *Milvus migrans* (Boddaert, 1783) – KO, CR, Příloha I. V území vzácně na tahu.

luňák červený *Milvus milvus* (Linnaeus, 1758) – KO, CR, Příloha I. V území vzácně na tahu.

včelojed lesní *Pernis apivorus* (Linnaeus, 1758) – SO, EN, Příloha I. V území velmi pravděpodobně hnízdí v lesním prostředí, pravidelně na tahu, pozorování zejména z okolí Újezdu.

Hrabaví *Galliformes*

koroptev polní *Perdix perdix* (Linnaeus, 1758) – O, NT. Dřívější pozorování v okolí Lačnova a Újezdu. Současný výskyt málo pravděpodobný.

křepelka polní *Coturnix coturnix* (Linnaeus, 1758) – SO, NT. V území hojně na pastvinách, loukách polních monokulturách, pravidelně hnízdí zejména v okolí Lačnova a Újezdu.

Krátkokřídlí *Gruiformes*

jeřáb popelavý *Grus grus* (Linnaeus, 1758) – KO, CR, Příloha I. V území vzácně na tahu.

chřástal polní *Crex crex* (Linnaeus, 1758) – SO, VU, Příloha I. V území hojně na pastvinách, loukách, pravidelně hnízdí zejména v okolí Lačnova, Tichova, Újezdu a Vlachovic.

Dlouhokřídlí *Charadriiformes*

bekasina otavní *Gallinago gallinago* (Linnaeus, 1758) – SO, EN. V území vzácně na tahu.

sluka lesní *Scolopax rusticola* Linnaeus, 1758 – O, VU. V území jednotlivě na tahu, pozorování v okolí Újezdu.

čejka chocholátá *Vanellus vanellus* (Linnaeus, 1758) – VU. V území pravidelně protahuje, jednotlivě také hnízdí na příhodných stanovištích – podmáčená pole a pastviny. V území kolem Lačnova a Újezdu.

Měkkozobí *Columbiformes*

V území běžně hnízdí holub hřivnák *Columba palumbus*. Jednotlivě hnízdí hrdlička zahradní *Streptopelia decaocto*, v lesním prostředí hrdlička divoká *Streptopelia turtur*.

holub doupňák *Columba oenas* Linnaeus, 1758 – SO, VU. V území pravidelně migruje a hnízdí v bukových porostech. Registrován z lokalit Lačnov – Seninka, Loučka – Doubrava, Pode Vší, Vítová, Újezd – Farma Újezd, Končiny, Suchá Kosmata, Suchý vrch, Újezda, Vlkanov, Vlachovice – Hrbov, Vysoké Pole – Klášťov.

Svišťouni *Apodiformes*

rorýs obecný *Apus apus* (Linnaeus, 1758) – O, LC. Nad územím záměru loví početně potravu, nemá však žádné přímé vazby na lokalitu. Hnízdí v Újezdu na budovách.

Srostloprstí *Coraciiformes*

ledňáček říční *Alcedo atthis* (Linnaeus, 1758) – SO, VU, Příloha I. V území nehnízdí. Jednotlivě pozorován zejména mimo hnízdní období při lovu potravy, vyskytuje se na většině toků v území. Příhodný hnízdní biotop (břehová nátrž) se nachází pod soutokem Vlára a Sviborky, hnízdění zde ale nebylo zjištěno, ani zde nebyly nalezeny staré nory.

Dudkovití *Upupidae*

dudek chocholátý *Upupa epops* Linnaeus, 1758 – SO, EN. V území vzácně migruje.

Šplhavci *Piciformes*

strakapoud bělohřbetý *Dendrocopos leucotos* (Bechstein, 1802) – SO, EN, Příloha I. V území pravidelně hnízdí ve vazbě na zachovalejší fragmenty bukových porostů. Hojně zejména u Haluzic – Bukovina, dále Haluzice – Hrbov, U Valášků, Újezd – Bařiny, Hranice, Rybníky, Suchý vrch, hojně rovněž Vlachovice – Hrbov, dále Vlachovice – U Valášků, Vysoká, Vysoké Pole – Klášťov, Rovně, Skalice.

strakapoud prostřední *Dendrocopos medius* (Linnaeus, 1758) – O, VU, Příloha I. V území rovněž relativně rozšířený, zejména ve vazbě na doubravy a dubohabřiny nižších poloh. Registrován z lokalit Haluzice – Bukovina, Sviborka, Rybníky, U Valášků, Újezd – Bařiny, Juříčkův Láz, Rybníky, Sedliště, Suchá Kosmata, Újezda, hojněji Vlachovice – Hrbov, Sviborka, U hrbatého dubu, U Raků, U Valášků, Vaňatka, Vysoká, Vysoké Pole – Zákunina.

strakapoud malý *Dendrocopos minor* (Linnaeus, 1758) – VU. V území rovněž relativně hojně, vázán zejména na pobřežní porosty, lesní lemy. Pozorován v rámci lokalit Haluzice – Bukovina, Lačnov – Seninka, Smolina, Újezd – Banova, Bravenčík, Háje, Končiny, Podzlodějské, Rybníky, Sedliště, Školní zahrada, Zácestí, Zbytky, kolem Vlachovic – Ďulův kopec – Vlára, Hrbov, potok Sviborka, U Raků, Vysoké Pole – Okraj obce.

strakapoud jižní *Dendrocopos syriacus* (Hemprich and Ehrenberg, 1833) – SO, EN, Příloha I. V území vzácně, spíše jednotlivé zálety, nelze vyloučit jednotlivé hnízdění. Pozorován u Vlachovic, Újezdu a Tichova.

datel černý *Dryocopus martius* (Linnaeus, 1758) – LC, Příloha I. V území hojný druh ve vazbě na lesní prostředí. Vyskytuje se v celém území.

krutihlav obecný *Jynx torquilla* Linnaeus, 1758 – SO, VU. V území pravidelně a jednotlivě na tahu. Pravděpodobně jednotlivě hnízdí u Újezdu a Lačnova. Vázán na rozvolněné porosty dřevin, často staré sady a okraje lesa.

datlík tříprstý *Picoides tridactylus* (Linnaeus, 1758) – SO, EN, Příloha I. V území jednotlivě pozorován zejména mimo hnízdní období, jednotlivé zahnízdění nelze vyloučit, zejména v rámci vyšších poloh a odumírajících smrkových monokultur. Jednotlivě pozorován na Loučce – Klokočí, opakovaně Újezd – Suchá Kosmata, Amerika, Bařiny, Bravenčík – Končiny, Končiny, Suchý vrch, Vysoké Pole – Rovně, Skalička.

žluna šedá *Picus canus* Gmelin, 1788 – VU, Příloha I. V území se vyskytuje plošně a celoročně, hnízdí na řadě lokalit, zejména v rámci zachovalejších pobřežních porostů ve vyšších polohách, dále starší lesní porosty s převahou listnatých dřevin a starých kmenů. V území okolí Drnovic, Haluzice – Bukovina,

Lipina, Loučka, Újezd – Bařiny, Juřčkův Láz, Suchá Kosmata, Suchý vrch, okolí Vlachovic, Vysokého pole.

Sovy Strigiformes

kalous pustovka *Asio flammeus* (Pontoppidan, 1763) – SO, NA, Příloha I. V území vzácně na tahu.

výr velký *Bubo bubo* (Linnaeus, 1758) – O, EN, Příloha I. V území patrně jednotlivě hnízdí. Registrován u Drnovic, okraj Mezné (Anonymus 2017).

kulíšek nejmenší *Glaucidium passerinum* (Linnaeus, 1758) – SO, VU, Příloha I. V území pravděpodobně jednotlivě hnízdí, pozorován na lokalitě Drnovice – Peklo a Újezd – Hranice.

puštíček bělavý *Strix uralensis* Pallas, 1771 – KO, CR, Příloha I. V území nehází, jednotlivě registrován v zimním období z lokalit Újezd – Mechnatá, Újezd – Amerika, Loučka – Okrouhlá.

Pěvci Passeriformes

V území hnízdí řada běžných druhů ptáků, a to především na dřevinách a křovinách v pobřežních porostech toků a v okolním lesním prostředí. V rámci otevřených ploch luk a polí v území běžně hnízdí skřivan polní *Alauda arvensis*.

V rámci okrajů lesních porostů a křovin je běžný strnad obecný *Emberiza citrinella*, místy hnízdí také pěnice pokřovní *Sylvia curruca*. Z významnějších druhů křovin v území běžně hnízdí **tuhýk obecný** *Lanius collurio* Linnaeus, 1758 – O, NT, Příloha I.

Podobně lze předpokládat v širším okolí v rámci mozaiky křovinatých strání hnízdění **tuhýka šedého** *Lanius excubitor* – O, VU. Druh se trvale zdržuje a pravděpodobně hnízdí v okolí Újezdu.

Do jisté míry je překvapivá absence recentních záznamů **pěnice vlašské** *Sylvia nisoria* – SO, VU, I. V území je zastoupena řada biotopů vhodných pro hnízdění druhu a z širší oblasti je z některých lokalit zhotoviteli známa. Tento druh lze v území očekávat jako hnízdící typicky na mezích a stráních s křovinami.

Naopak lokálně početný je **strnad luční** *Emberiza calandra* Linnaeus, 1758 – KO, VU, který obsazuje zejména úhory a louky s křovinami. V území zejména plochy u Drnovic, Drnovice – Hranice, Padělky, Za mostky, Zákrut, okolí Lačnova, Lipina – Zahrádky, Tichov, Božnovy, Hložca, Malý Božnov, Příčné, U Nováčků, Tichov – Zájarčí, Zákamenčí, Újezd – Banova, Háje, Hrabůvky, Podhoří, Zácetí, Vlachova Lhota – Okraj obce, Vysoké Pole – Ohřeblíky.

bramborníček hnědý *Saxicola rubetra* (Linnaeus, 1758) – O, LC. Druh je v území relativně hojný, zejména hnízdí v rámci pastvin v okolí Lačnova a Újezdu.

bramborníček černohlavý *Saxicola rubicola* (Linnaeus, 1766) – O, VU. Pro území cenný druh, obvykle se vyskytující jen jednotlivě. V území hnízdí na řadě lokalit, vázán na luční plochy s křovinami a ruderalní porosty. V území zejména v okolí Lačnova, Újezdu – Vlkanov, Banova, Farma Újezd, Machovka, Pod hřbitovem, Újezda, Vernyny, Zadílí, Záhumení.

Z lesních druhů byly v území nebo širším okolí zaznamenány zejména některé hojné druhy jako mlynařík dlouhoocasý *Aegithalos caudatus*, linduška lesní *Anthus trivialis*, šoupálek dlouhoprstý *Certhia familiaris*, červenka obecná *Erithacus rubecula*, sýkora modřinka *Parus caeruleus*, sýkora koňadra *Parus major*, sýkora babka *Parus palustris*, budníček menší *Phylloscopus collybita*, budníček větší *Phylloscopus trochilus*, pěvuška modrá *Prunella modularis*, brhlík lesní *Sitta europaea*, pěnice černohlavá *Sylvia atricapilla*, pěnkava obecná *Fringilla coelebs*, střízlík obecný *Troglodytes troglodytes*, kos černý *Turdus merula*, drozd zpěvný *Turdus philomelos*. Z méně hojných drozd brávník *Turdus viscivorus*, budníček lesní *Phylloscopus sibilatrix*. Výskyt řady dalších pěvců je v území pravděpodobný.

skřivan lesní *Lullula arborea* (Linnaeus, 1758) – SO, EN, Příloha I. V území jednotlivě na tahu.

linduška horská *Anthus spinoletta* (Linnaeus, 1758) – CO, CR. V území vzácně na tahu.

brkoslav severní *Bombycilla garrulus* (Linnaeus, 1758) – O. Vzácně v zimě.

kos horský *Turdus torquatus* Linnaeus, 1758 – SO, EN. V území jednotlivě hnízdí ve vyšších polohách, pozorován na lokalitě Újezd – Banova, opakovaně Lačnov – Vařákovy paseky.

drozd cvrčala *Turdus iliacus* Linnaeus, 1766 – SO, NA. V území pravidelně na tahu na loukách a pastvinách.

bělořit šedý *Oenanthe oenanthe* (Linnaeus, 1758) – SO, EN. V území jednotlivě na tahu.

konipas luční *Motacilla flava* Linnaeus, 1758 – SO, VU. V území jednotlivě na tahu.

vlaštovka obecná *Hirundo rustica* Linnaeus, 1758 – O, NT. V území hojná, hnízdí ve většině obcí.

slavík tmavý *Luscinia luscinia* (Linnaeus, 1758) – SO, NA. V území vzácně na tahu.

lejsek bělokrký *Ficedula albicollis* (Temminck, 1815) – NT, Příloha I. V území hnízdí jednotlivě v pobřežních porostech v nižších polohách, zejména kolem Vlárý, Smolinky a Sviborky. Registrován u Drnovic, Haluzice – Bukovina, Újezd – Banova, Hluboké, Juříčkův Láz, Vlachovice – Hrbov.

lejsek malý *Ficedula parva* (Bechstein, 1792) – SO, VU, Příloha I. V území vzácně ve vazbě na zachovalé fragmenty bukových porostů. Pozorován v rámci lokalit Haluzice – Bukovina, Vysoké Pole – Skalice, Újezd – Suchá Kosmatá, Juříčkův Láz, Bařiny.

lejsek šedý *Muscicapa striata* (Pallas, 1764) – O, LC. V území jednotlivě hnízdí zejména v intravilánu obcí, pozorován v rámci lokalit Újezd – Obec, Ambrůzův mlýn, Končiny, Suchá Kosmatá, Suchý vrch, Háje, Sedliště, Amerika, Horní Lideč, okolí Lačnova.

hýl rudý *Carpodacus erythrinus* (Pallas, 1770) – O, VU. V území vzácně na tahu.

žluva hajní *Oriolus oriolus* (Linnaeus, 1758) – SO, LC. V území pravidelně na tahu, jednotlivě hnízdí v zachovalejších pobřežních porostech a listnatých lesích. Pozorována v rámci lokality Drnovice, Lačnov, Loučka – Dubiči, Zadní záhumenice, Újezd – Banova, Bařiny, Bojatín, Farma Újezd, Háje, Končiny, Lazičné, Obec, Vlachova Lhota – Zažírový, Vlachovice – Ďulův kopec, Vysoké Pole – Díly, Zábojzkov, Zákunina.

kavka obecná *Coloeus monedula* (Linnaeus, 1758) – SO, NT. V území v zimních měsících.

havran polní *Corvus frugilegus* Linnaeus, 1758 – VU. V území v zimních měsících.

ořešník kropenatý *Nucifraga caryocatactes* (Linnaeus, 1758) – O, VU. V území jednotlivě hnízdí ve vyšších polohách, Vysoké Pole – Klášťov, Drnovice – Peklo, Tichov – Příčné, Drnovice – Bařinka, Tichov – Peklo, Tichov – Bařinka, Lačnov, Vařákovy paseky.

krkavec velký *Corvus corax* – O, VU. V území běžný druh, pravděpodobně hnízdí na více lokalitách. Pozorován celoročně. V území zejména okolí Bratřejova, Drnovic, Lačnova, Újezdu, Tichov – Hložca, Příčné, Újezda, Vlachovice, Vysoké Pole.

4.3.5 Savci *Mammalia*

medvěd hnědý *Ursus arctos* Linnaeus, 1758 – KO, CR, Příloha II a IV. Z území jsou známa jednotlivá pozorování z let 2004–2016, Loučka I, Vysoké Pole, Lačnov, Lačnovské skály, Vařákovy paseky, Hrabník, údolí Trubiska, políčko (Anonymus 2017). Druh je spolu s následujícími velkými savci zmiňován z důvodu vymezení migračně významných území, dálkových migračních koridorů a míst omezení v územním plánování (AOPK ČR) v území (viz mapa v příloze).

V rámci území ČR to je zejména jelen evropský, medvěd hnědý, vlk obecný, rys ostrovid a los evropský, přičemž území lze charakterizovat jako významné zejména pro první čtyři zmíněné druhy. Lokalita je tedy dle výše zmíněného členění součástí širšího území zvýšené hodnoty jak pro trvalý výskyt, tak zejména pro migraci druhů větších savců lesního ekosystému. Toto členění vychází zejména ze sídelních útvarů, tj. vhodné oblasti představují především místa bez infrastruktury a sídel člověka.

Přesto, že je medvěd vázán zejména na klidné lesní prostředí s dostatkem úkrytů, během migrace je do velké míry tolerantní k otevřené krajině a za jistých okolností je schopen překonat i antropogenní bariéry v podobě dálnice nebo železnice (Anděl et al. 2010). Dle Hošek et al. (2007) se lze opřít o předpoklad, že se medvěd vyskytuje zejména ve výškách nad 700 m n. m. Medvěd se silnicí vyhýbá většinou do 300 m, nad 400 m bývá zaznamenán již častěji. V případě sídel lze opět hovořit o vyloučení výskytu do 400 m s vlivem až na 1 km od sídel.

vlk obecný *Canis lupus* Linnaeus, 1758 – KO, CR, Příloha II a IV. Anděl et al. (2010) uvádí, že v našich podmínkách obývá vlk obecný především odlehlá, špatně přístupná místa v horských oblastech s vysokou mírou lesnatosti. Do jisté míry je však vlk přizpůsobivý a nestraní se ani dálnic a železnic. Pokud není tlak ze strany člověka silný, pak je vlk schopen přizpůsobit se i přítomnosti lidských obydlí. Běžně takto překonává i otevřenou zemědělskou krajinu.

Dle Hošek et al. (2007) se vlk spíše vyhýbá bučinám, dále méně využívá dubohabřiny, suťové lesy a pozměněné biotopy. Vyhýbá se také nižším nadmořským výškám a preferuje zejména oblasti nad 800 m n. m. Vliv komunikací není jednoznačný, lze říci, že se jim vyhýbá, není zřejmé na jakou vzdálenost a zda to souvisí s intenzitou využívání. Pouze v případě zimních turistických tras lze hovořit o výrazně negativním vlivu min. do 500 m, u sídel jsou vlivy menší. Obecně lze předpokládat ovlivnění 500 m od většiny cest (Theuerkauf et al. 2007). V území je vymezen dálkový migrační koridor potenciálně významný pro tento druh. Vlč byl registrován v rámci lokality Vařákovy paseky (Anonymus 2017).

rys ostrovid *Lynx lynx* Linnaeus, 1758 – SO, EN, Příloha II a IV. Rysové dávají i během migrace jednoznačně přednost lesním nebo křovinným biotopům (Anděl et al. 2010). Předpokládá se však, že

vzdálenost mezi dvěma porosty do 1 km považují za překonatelnou a také, že fragmenty lesa o rozloze 1 km² vnímají jako migračně přijatelné. Hošek et al. (2007) uvádí analýzy k možným antropogenním vlivům ze Šumavy i Beskyd. Lze se opřít o předpoklad, že se rys vyskytuje zejména ve výškách nad 700 m n. m. Rys preferuje členitý reliéf se strmějšími svahy (nad 12°) a vyhýbá se sekundárnímu bezlesí a intenzivně využívaným zemědělským nebo lesním kulturám, preferuje původní horské smrčiny a sekundární hospodářské jehličnaté lesy. Z údajů ze Šumavy lze předpokládat, že západně orientované svahy jsou využívány méně a že preferuje východní svahy. Lze soudit, že se vyhýbá turisticky intenzivně využívaným trasám, zatímco blízkost ojediněle využívaných tras mu příliš nevadí. Vliv silnic lze zjednodušeně předpokládat do 200 m. Sídlům se vyhýbá do 400 m, o vlivu lze uvažovat do 800 m, což je hranice, kdy sídla přestávají být významným faktorem. Z území existují záznamy o výskytu druhu z r. 2006 (Svéradov, Vařákovy paseky, Tichov), Anonymus (2017).

bobr evropský *Castor fiber* Linnaeus, 1758 – SO, LC, Příloha II a IV. V rámci dotčeného území nebyl druh registrován, vyskytuje se až níže na toku Vlárý. Významnou migrační překážkou pro něj patrně je MVE a vysoký jez pod Vrbčticemi.

vydra říční *Lutra lutra* (Linnaeus, 1758) – SO, NT, Příloha II a IV. V území pravidelně a patrně i trvale se vyskytující druh. Potvrzena u Drnovic, PB přítok Benčice, Vlárě, Smolince, Sviborce, Tichovském potoce, dále Vlachova Lhota, Vlachovice. Aktuálně byl druh potvrzen na soutoku Sviborky a Vlárý, na podobných lokalitách lze předpokládat i rozmnožování.

veverka obecná *Sciurus vulgaris* Linnaeus, 1758 – O, DD. Jednotlivě se vyskytuje v lesním prostředí v celém území.

netopýr velký *Myotis myotis* (Borkhausen, 1797) – KO, NT, Příloha II a IV. Kolonie na kostele v Újezdu u Valašských Klobouk. V území druh loví a přeletuje.

netopýr vodní *Myotis daubentonii* (Kuhl, 1819) – SO, LC, Příloha IV. Jednotlivě zastižen v dolním úseku Vlárý při přeletu a lovu potravy.

netopýr večerní *Eptesicus serotinus* (Schreber, 1774) – SO, LC, Příloha IV. V území jednotlivě při lovu ve Vlachovicích a u Valašských Klobouk.

netopýr rezavý *Nyctalus noctula* (Schreber, 1774) – SO, LC, Příloha IV. V území jednotlivě při lovu ve Vlachovicích a u Valašských Klobouk.

netopýr hvízdavý *Pipistrellus pipistrellus* (Schreber, 1774) – SO, Příloha IV. V území jednotlivě při lovu ve Vlachovicích, Vlachova Lhota a u Valašských Klobouk.

netopýr ušatý *Plecotus auritus* (Linnaeus, 1758) – SO, Příloha IV. V území zastižen ve Vlachovicích.

5. Zhodnocení významu území

Nejcennější je v území úsek kolem soutoku Vlárý a Sviborky, kde byla potvrzena vitální populace vranky obecné a raka říčního. Hodnotná je rovněž niva Sviborky, pro zachovalé přírodní biotopy v nivě toku, podobně dolní úsek Smolinky, zahrnující obě přírodní památky se šafránem bělokvětým.

Z vodních toků pak mají význam pramenné části se štěrkovými náplavy, kde se lokálně vyskytuje střevlík hrbolatý a pravděpodobně se rozmnožuje mlok skvrnitý.

V rámci ostatního území jsou cenné zejména fragmenty dílčích biotopů, zahrnující zejména z lesních stanovišť zachovalejší bučiny a dubohabřiny, v rámci nelesních biotopů se jedná o mozaiku luk a pastvin s keřovými lemy.

6. Opatření a doporučení

Jako nejvíce problematická se v území jeví v některých úsecích dnová eroze a zahlubování toků. Ve všech tocích jsou patrné masivní bahnitě sedimenty – splachy z polí a okolních pastvin. Jednou z priorit by mělo být rozšiřování potoční nivy s vyloučením zemědělského hospodaření v bezprostředním okolí v kombinaci s protierozními opatřeními – valy, zasakovací deprese, které budou redukovat přímé splachy do vodních toků.

V rámci vyšších úseků všech toků byla patrná absence ryb, patrně je dočasné úplné vysychání horních úseků toků. Na řadě lokalit bylo patrné přežívání ryb v potočních tůňkách. Je tak mimořádně důležité zachovat a podporovat různorodou morfologii dna se zachováním (vytvářením) hlubších úseků.

Veškeré zásahy, týkající se zájmů ochrany přírody a krajiny musí být v souvislosti s výskytem organismů provedeny v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 114/1992 Sb., a vyhlášky č. 395/1992 Sb. v platném znění.

Jedná se v rámci zákona č. 114/1992 Sb. zejména: §5 odst. 1 a 3 – obecná ochrana rostlin a živočichů; §5a odst. 1, 5 a 6 – ochrana volně žijících ptáků; §50 – základní podmínky ochrany zvláště chráněných druhů živočichů; §56 a §77a – povolení výjimky z ochranných podmínek živočichů v kategorii druhy ohrožené, silně ohrožené a kriticky ohrožené (KU, CHKO); §57 – souhlas k některým činnostem týkajícím se zvláště chráněných druhů živočichů; §65 – dotčení zájmů ochrany přírody; §66 – omezení a zákaz činnosti; §67 – povinnosti investorů, zajištění přiměřených náhradních opatření k ochraně přírody (mj. vybudování technických zábran, přemístění živočichů a rostlin) na základě rozhodnutí orgánu ochrany přírody. V případě vyhlášky č. 395/1992 Sb. pak zejména §16 odst. 1 – ochrana zvláště chráněných druhů živočichů.

Vodní tok je dle §3 odst. 1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb. významným krajinným prvkem. K zásahům, které by mohly vést k poškození VKP nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, v souladu s §4 odst. 2 zákon, opatřit závazné stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody.

Činnosti, při kterých bude zásadně dotčeno stávající prostředí (větší zásahy do porostů a půdní skryvky) je obecně doporučeno realizovat mimo období reprodukce většiny živočišných druhů (tj. obecně mimo 1. 4. až 31. 7.). Podstatné je však v tomto ohledu především zahájení prací. S ohledem na možnosti realizace jednotlivých záměrů a zkušenosti s podobnými stavbami lze konstatovat následující (z pohledu očekávaného vlivu na rostliny a živočichy):

1) Kácení dřevin je obecně vhodné realizovat v době vegetačního klidu (v době 1. 10. až 31. 3.). V případě malého rozsahu kácení lze realizovat jednotlivá kácení bez časového omezení mimo hnízdní období ptáků. V případě jednotlivého (plošně malého) kácení v hnízdním období (paušálně 1. 4. až 31. 7.) lze toto realizovat pouze při zajištění biologického dozoru, který provede ohledání dřevin a jejich okolí před samotným kácením.

2) Zahájení prací je v přírodním prostředí vhodné pouze v období mimo 1. 4. až 31. 7. kalendářního roku. Vhodné je tak realizovat kácení a přípravu území mimo toto období (ve vhodném období), v takto připraveném území je pak možno provádět stavbu bez časového omezení při splnění dalších podmínek.

3) Provádění prací v období 1. 4. až 31. 7. je možné (záleží na rozsahu a místních podmínkách) při zajištění odborně způsobilé osoby, která zajistí naplnění obecné ochrany, tj. monitoring a následné ochrany průběhu hnízdění ptáků a výskytu živočichů v průběhu migrace a případného rozmnožování, a s tím souvisejících transferů, případně omezování stavby (časové a prostorové v případě jeho nutnosti, při absenci jiných zákonných řešení).

Pro realizaci prací tak může být navržena v souladu s naplněním ustanovení §15 vyhlášky č. 395/1992 Sb. přítomnost biologického dozoru, zajišťovaná odborně způsobilou osobou. Přítomnost dozoru je nezbytná na některých lokalitách v době zahájení prací a při slovu ryb a živočichů, zejména z důvodu odborného zajištění transferů.

Výše uvedené termíny lze v některých případech upravit, při zohlednění aktuálního vývoje počasí v daném roce. O samotné povolení ke kácení podle § 8 odst. 1 zákona je nutno požádat příslušný orgán ochrany přírody, a to po vydání závazného stanoviska k zásahu do VKP. Pak je nutné dodržet podmínky v rámci tohoto rozhodnutí.

Při jakékoli činnosti je nutné v dostatečném předstihu před zahájením prací ve vodním prostředí informovat hospodáře MRS OPH (Moravský rybářský svaz, organizace pověřená hospodařením) o termínu prací, aby mohl být proveden odlov a transfer ryb do úseku, který není ohrožen stavebními pracemi. Jedná se o rybářský revír Vlára 1 (zájmové území), od MVE u Bohuslavic nad Vlárí výše, Vlára 2 je úsek od MVE níže až po hranic, kde hospodář OPH Slavičín.

Odlov ryb je nutné provést pomocí elektrického agregátu. Úseky dotčené stavbou budou sloveny 2x, s jednohodinovým odstupem. Je nezbytné věnovat maximální pozornost všem jedincům, kteří po omrácení elektrickým proudem mohou zůstat ukryti v sedimentech nebo vegetaci. Je nutné vzít v úvahu, že záchranné transfery nelze provádět za a) zvýšených průtoků, které by znemožnily slovy ryb, b) při zvýšeném zákalu vody c), limitující je teplota vody nižší než 4° C nebo vyšší než 20° C, d) při částečně zamrzlé hladině vody. Tyto limity je nutné vzít v úvahu při plánování prací.

Při provádění prací je nezbytné maximum úkonů provádět ze břehu – bez pojezdu mechanismů v korytě toku nebo vodním prostředí. Firma realizující práce v korytě musí přijmout taková opatření, která zamezí úniku PHM a stavebních hmot do vodního prostředí.

Z hlediska obecně navrhovaných protipovodňových opatření je nutné tato blíže posoudit v kontextu celého území. Zcela zásadním cílem by mělo být zadržení vody v krajině a tím dosáhnout ztlumení případné povodňové vlny. Zcela podstatné se rovněž jeví umožnit cílené rozlivy do oblastí luk, pole za tímto účelem v nivě cíleně transformovat na trvalé travnaté plochy.

Za nejvhodnější řešení úprav lze považovat inicializaci přirozené hydromorfologie koryta, včetně obnovy dynamiky korytotvorných procesů se zohledněním okolních ploch. Tato opatření přednostně směřovat do nejvíce upravených úseků s navazujícími zemědělskými plochami a degradovanými loukami. Přitom je doporučeno, aby stávající koryto nebylo zasypáváno, ale tam kde to podmínky umožní, bylo ponecháno jako mrtvá ramena přirozenému vývoji. Zpevnění a rozšíření koryta pro zvýšení odtokových poměrů je vhodné pouze v rámci zástavby a ochrany objektů na krátkých úsecích.

Pro zvýšení morfologie toku a vytvoření nových biotopů pro ryby a další živočichy se jako nejvhodnější v některých úsecích jeví použití kombinace těžkého kamenného záhozu a mrtvého dřeva. Vhodné jsou výhony ze břehu z kmenů pro inicializaci břehové nátrže, případně těžký kamenný zához bez urovnání líce. Samostatně, nebo i jako součást záhozu, je vhodné použití pařezů dřevin s kořenovým systémem, které budou uchyceny do kamenného záhozu nebo mohou být použity jako samostatné výhony ukotvené do břehu a kořenovým systémem ponořené do vody. Kamenné výhony mohou být ponořené i vynořené.

V rámci revitalizace je doporučeno provést vhodné výsadby. Zde je nutno preferovat především otevřené biotopy s charakterem lučních ploch a keřostromovou vegetací, nikoli souvislé lesní plochy. Preferovat je vhodné individuální výsadbu jedinců či skupin dřevin a křovin.

Jako pobřežní porosty kolem toku a vodních ploch preferovat olši lepkavou (*Alnus glutinosa*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), vrbu křehkou (*Salix fragilis*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), jilm drsný (*Ulmus laevis*). Z křovin střemcha obecná (*Prunus padus*).

Na sušší stanoviště preferovat dub letní (*Quercus robur*), dub zimní (*Quercus petraea*), habr obecný (*Carpinus betulus*), lípu srdčitou (*Tilia cordata*), javor babyku (*Acer campestre*). Z křovin je vhodný např. zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*), líska obecná (*Corylus avellana*), brslen evropský (*Euonymus europaeus*).

Kdekoli v rámci území s dostatkem vody je vhodné vybudovat tůň pro obojživelníky. Velikost je doporučena min. 100 m², s ideální hloubkou okolo 0,8 m, miskovitého tvaru s pozvolnými břehy. Tůň umisťovat mimo splachy z polí, řešit přednostně jako neprůtočné, vhodné jsou průsakové trvale dotované vodou. Do tůní je vhodné zabudovat větší kameny a mrtvé dřevo ve formě pařezů nebo kmenů s kořenovým systémem.

Část území se nachází v CHKO Bílé Karpaty. Jakýkoli záměr je vhodné konzultovat se Správou CHKO. CHKO Bílé Karpaty bylo vyhlášeno Výnosem ministerstva kultury České socialistické republiky dne 3. listopadu 1980, č. j. 17644/80.

Poslání CHKO Bílé Karpaty je definováno v §1, odst. 2 výnosu. „Posláním oblasti je ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů a vytváření vyváženého životního prostředí; k typickým znakům krajiny náleží zejména její povrchové utváření, včetně vodních toků a ploch, klima krajiny, vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť, architektonické stavby a místní zástavba lidového rázu.“

Základní ochranné podmínky platné pro zóny CHKO jsou zakotveny v § 26 ZOPK. Tok Sviborky, Vlárý a Smolinky včetně některých okolních částí je v zájmovém území převážně vymezen ve III. a II. zóně CHKO, méně v IV., dvě lokality jsou pak vymezeny jako I. zóna CHKO (v PB nivě Sviborky). Na území první a druhé zóny CHKO je dle § 26 ZOPK odst. 3) a) dále zakázáno hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškozovat půdní povrch, používat biocidy, měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu.

Dle §43 ZOPK Výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích dle § 26 v případech, kdy veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, schvaluje v každém jednotlivém případě svým usnesením vláda, příslušné je MŽP.

V případě sekavčíka horského lze uvažovat o podpoře druhu, a to zejména rozšířením možného biotopu od soutoku s Brumovkou výše. Úsek nad soutokem je silně upraven systémem balvanitých skluzů, které zcela pozměňují charakter řeky a namísto proudícího úseku vytvářejí systém tůňovitých úseků se zcela

pozměněnou morfologií. Jedná se o úsek ve volné krajině, jehož revitalizace (vytvoření meandrů, umožnění vzniku nádrží a břehové eroze) by byla velmi přínosná.

Zcela nepropustnou migrační bariéru pak představuje vysoký stupeň (MVE) pod Vrběticemi, vytvářející navíc vzdutí toku (změnu jeho parametrů ke zcela nežádoucím vlastnostem) až pod Vrbětice. Při jakémkoli plánování a úprav širšího území by bylo vhodné tuto situaci zohlednit a v případě možnosti daný úsek revitalizovat.

7. Závěr

Cílem předložené práce je zhodnotit význam území z pohledu výskytu rostlin, živočichů a jejich biotopů. Na základě výsledků aktuálního a dřívějších průzkumů a znalostí území byly popsány významné prvky v oblasti a předloženy doporučující postupy a opatření obecné povahy pro další postup při plánování protipovodňových opatření v území.

Z hlediska zvláštní ochrany je důležité upozornit, že v rámci částí území a jeho okolí byla zjištěna, anebo je známa z dřívějších průzkumů, řada zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Tyto druhy jsou vázány na celé spektrum biotopů od vodních toků v území až po lesní celky. Při předložení konkrétního záměru je doporučeno tento posoudit se zahrnutím aktuálních průzkumů v lokalitě dotčené záměrem s ohledem na předpoklad výskytu některého ze zvláště chráněných či vzácných taxonů.

8. Použitá literatura

Anděl P., Mináriková T. a Andreas M. (eds.) 2010: Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. Evernia, Liberec, 137 s.

Anděra M. & Beneš B. (2001): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze IV. Hlodavci (*Rodentia*) – část 1. Křečkovití (*Cricetidae*), hrabošovité (*Arvicolidae*), plchovití (*Gliridae*). Národní muzeum, Praha.

Anděra M. & Beneš B. (2002): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze IV. Hlodavci (*Rodentia*) – část 2. Myšovití (*Muridae*), myšivkovití (*Zapodidae*). NM, Praha.

Anděra M. & Červený J. (2003): Červený seznam savců České Republiky. In: Plesník J., Hanzal J. & Brejšková L. (eds.): Červený seznam ohrožených druhů České Republiky. Obratlovci. Příroda 22: 121–129.

Anděra M. & Červený J. (2004): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze IV. Hlodavci (*Rodentia*) – část 3. Veverkovití (*Sciuridae*), bobrovití (*Castoridae*), nutriovití (*Myocastoridae*). Národní muzeum, Praha.

Anděra M. & Hanák V. (2007): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze V. Letouni (*Chiroptera*) – část 3. Netopýrovití (*Vespertilionidae* – *Vespertilio*, *Eptesicus*, *Nyctalus*, *Pipistrellus* and *Hypsugo*). NM, Praha.

Anděra M. & Hanzal V. (1995): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze I. Sudokopytníci (*Artiodactyla*), zajíci (*Lagomorpha*). Národní muzeum, Praha.

Anděra M. & Hanzal V. (1996): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze II. Šelmy (*Carnivora*). Národní muzeum, Praha.

Anděra M. (2000): Atlas rozšíření savců v ČR. Předběžná verze III. Hmyzožravci (*Insectivora*). NM, Praha.

AOPK ČR (2017): Nálezová databáze Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky. (© AOPK ČR, 2013, cit. 12. 12. 2017).

Aspöck H., Aspöck U. & Hölzel H. (1980). Die Neuropteren Europas I., II. 495pp., 355pp., Goecke et Evers, Krefeld.

BALTHASAR V. 1956: Fauna ČSR. Svazek 8. Brouci listoroží (Lamellicornia). Díl I. Lucanidae – Roháčovití, Scarabaeidae – Vrubounovití. Praha, Nakladatelství Československé Akademie Věd, 286 pp.

Beneš J. & Konvička M. (2002). Motýli České republiky: Rozšíření a ochrana I, II. 857pp., SOM, Praha.

Buchar J. (1983): Zoogeografie. SPN Praha, 199 p.

Collins N. M. et Thomas J. A. (eds.) 1991: The Conservation of Insects and their Habitats. Academic Press, London.

Culek M. /ed./ (1996): Biogeografické členění České republiky. - Praha.

- Demek J. & Mackovčín P. (eds.) (2006): Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČSR. AOPK ČR, 580 p.
- Dlabola J. (1954). Fauna ČSR 1. Kříši – Homoptera. 340pp., ČSAV, Praha.
- Dlabola J. et al. (1977). Enumeratio Insectorum Bohemoslovakiae. Acta Mus. Entomol. Mus. Nat. Pragae 15, Suppl. 4: 1-158.
- Dostál J. (1989): Nová květena ČSSR. 1., 2. díl. Academia. Praha.
- Elsnerová M., Krist J., Trávníček D. (1996): Chráněná území okresu Zlín. Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně, prosinec 1996.
- Farkač J., Král D. & Škorpík M. (eds.) (2005). Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 760 pp.
- Grüll, F. (1986): Inventarizační průzkum vegetačního krytu (CHPV) Podskaličí. - Depon. in KrÚ Zlínského kraje.
- Háková A., Klauisová A., Sádlo J. (eds.) (2004): Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000, Planeta XII, 3/2004 – druhá část, Ministerstvo životního prostředí, Praha, 144 p.
- Hanák V. & Anděra M. (2005): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze V. Letouni (Chiroptera) – část 1. Vrápencovití (*Rhinolophidae*), netopýrovití (*Vespertilionidae*) – *Barbastella barbastellus*, *Plecotus auritus*, *Plecotus austriacus*. Národní muzeum, Praha.
- Hanák V. & Anděra M. (2006): Atlas rozšíření savců v České republice. Předběžná verze V. Letouni (Chiroptera) – část 2. Netopýrovití (*Vespertilionidae* – rod *Myotis*). Národní muzeum, Praha.
- Hanel L. & Zelený J. (2000). Vážky (*Odonata*), výzkum a ochrana. Metodika ČSOP číslo 9, 02/09 ZO ČOP, Vlašim.
- Hanel L., Lusk S. 2005: Ryby a mihule České republiky, rozšíření a ochrana. ZO ČSOP Vlašim
- Hejný S. & Slavík B. (eds.) 1988, 1990: Květena ČSR. 1,2. Academia, Praha.
- Hejný S. & Slavík B. (eds.) 1992, 1995, 1997: Květena ČR. 3,4,5. Academia, Praha.
- Helsdingen van P. J. Willemse L. Speight M.C.D. 1996: Background information on invertebrates of the Habitats Directive and the Bern Convention. I, II, III. Nature and environment, No. 97, 98, 99 Council of Europe publishing
- Holub J. & Procházka F. (2000): Red List of vascular plants of the Czech Republic – 2000. Preslia 72: 187–230.
- Hošek J. (eds.) (2007): VaV/620/15/03 „Vliv rekreačního využití na stav a vývoj biotopů ve vybraných VCHÚ (CHKO Beskydy, Krkonošský národní park, CHKO Jeseníky, Národní park a CHKO Šumava)“. Výzkum eventuálního vlivu turismu na rozšíření a populační hustotu vybraných druhů živočichů vyšších teritoriálních škál. Msc. 127 p.
- Hůrka K. (1996). Carabidae of the Czech and Slovak Republics. 565 pp., Kabourek, Zlín.
- Hůrka K. 2005: Brouci České a Slovenské republiky. Beetles of the Czech and Slovak Republics.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. (2010): Katalog biotopů České republiky. - Praha.
- Chytrý M. /ed./ (2007): Vegetace České republiky. 1 Travinná a keříčková vegetace. – Academia Praha, 526 stran.
- Chytrý M. /ed./ (2007): Vegetace České republiky. 2 Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace. – Academia Praha, 520 stran.
- Chytrý M. /ed./ (2007): Vegetace České republiky. 3 Vodní a mokřadní vegetace. – Academia Praha, 827 stran.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. (2010): Katalog biotopů České republiky. - Praha.
- Javorek V. (1947). Klíč k určování brouků ČSR. 654pp., Prombenger, Zlín.
- Jelínek J. (eds.) 1993: Check-list of Czechoslovak Insetcts IV (Coleoptera). Seznam československých brouků. Folia Heyrovskyana Supplementum 1: 1 -172.
- Karsholt O. & Razowski J. (eds.) (1996). The Lepidoptera of Europe. A distributional checklist. 380pp., Stenstrup, Apollo Books.
- Kočárek P., Holuša J. & Vidlička L. (1999). Check-list of Blattaria, Mantodea, Orthoptera and Dermaptera of the Czech and Slovak Republics. Articulata, 14: 177-184.
- Kočárek P., Holuša J. & Vidlička L. (2005). Blattaria, Mantodea, Orthoptera & Dermaptera České a Slovenské republiky. 350 pp., Kabourek, Zlín.

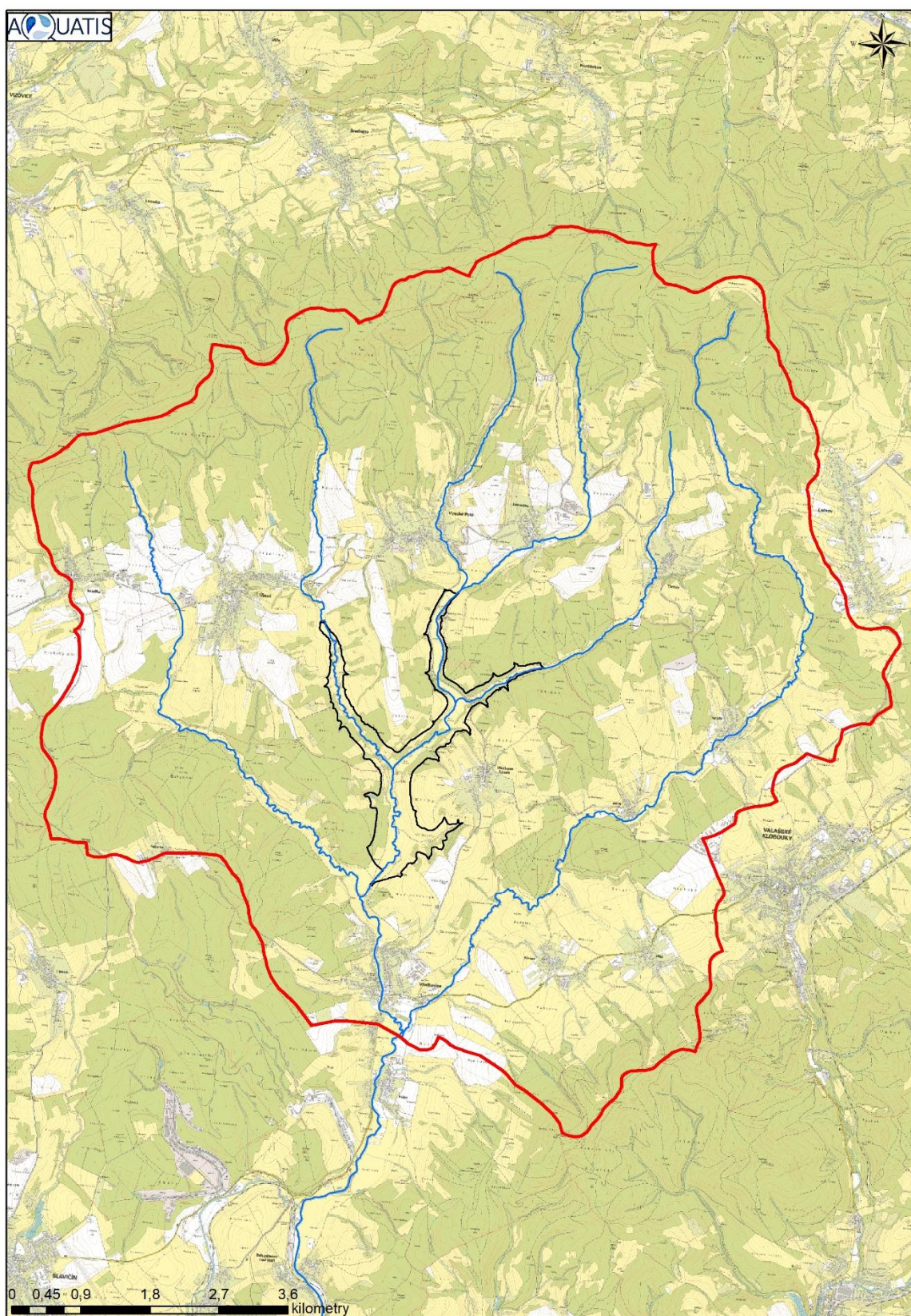
- Konvička M. čížek L. et Beneš J. 2004: Ohrožený les nížinných lesů: ochrana a management, Sagittaria, 74 pp.
- Koomen P. & van Helsdingen (1996). Listing of biotopes in Europe according to their significance for invertebrates. Nature and Environment No 97. 74pp., Council of Europe Publishing, Strasbourg.
- Kottelat, M. & J. Freyhof. 2007. Handbook of European freshwater fishes. Publications Kottelat, Cornol, 646 pp.
- Kratochvíl J. (ed.) (1959). Klíč zvířeny ČSR III. 871pp., ČSAV, Praha.
- Kratochvíl J., (ed.) (1957). Klíč zvířeny ČSR II. 604pp., ČSAV, Praha.
- Kubát K., Hroudá L., Chrtěk J. jun., Kaplan Z., Kirschner J. & Štěpánek J. [eds.] (2002): Klíč ke květeně České republiky. – Academia, Praha.
- Kyslingrová, D. (1993 - 1998): Botanické průzkumy stávajících a navrhovaných ZCHÚ v jižní části okresu Vsetín (lokality Hrádek u Študlova, Střelná, Sucháčkovy paseky, Lačnov, Smolinka, Prlov I, II a III, Trubiska, Meandry Senice). Ms. Depon. in KrÚ Zlín.
- Laibner S. 2000: Elateridae České a Slovenské republiky. Ilustrovaný klíč. – Nakladatelství Kabourek, Zlín, 292 pp.
- Mackovčín P., Jatiová M. a kol (2002): Zlínsko. In: Mackovčín P. a Sedláček M. (eds.): Chráněná území ČR, svazek II., AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha.
- May J., 1959. Čmeláci v ČSR. 187pp., ČSAZV, Praha.
- Mikátová B. & Vlašín M. (2002): Ochrana obojživelníků. Ekocentrum Brno pro ZO ČSOP Veronica, Brno.
- Mikátová B., Vlašín M. & Zavadil V. (eds.) (2001): Atlas rozšíření plazů v České republice. Agentura Ochrany Přírody a Krajiny ČR, Praha.
- Mlíkovský J. & Stýblo P. (eds.) (2006): Nepůvodní druhy fauny a flóry České republiky, Český svaz ochránců přírody, Praha, 496 p.
- Moravec J. (ed.) (1994): Atlas rozšíření obojživelníků v ČR. Atlas of Czech Amphibians. Praha, NM, Praha. 134 p.
- Neuhäuslová Z. et al. (2001): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Academia Praha, 341 pp.
- Novák I. & Spitzer K. (1982). Ohrožený svět hmyzu. 140pp., Academia, Praha.
- Novák K. (ed.) (1969). Metody sběru a preparace hmyzu. 244pp., NČSAV, Praha.
- Pavelka M. & Smetana V. (2003). Čmeláci. Metodika ČSOP číslo 28, 76/03 ZO ČOP, Valašské Meziříčí.
- Pavelka, J., Trezner, J. a kol.: PŘÍRODA VALAŠSKA. Český svaz ochránců přírody, ZO 76/06 Orchidea, Vsetín 2001, 1. vydání, 568 stran.
- Pruner L. & Míka P. (1996): Klapalekiana. Seznam obcí a jejich částí v České republice s čísly mapových polí pro síťové mapování fauny, 1996, 32: 1–115.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti Československa. Stud. Geogr., Brno, 16: 1–73.
- Seják J. & Dejmal I. (eds.) (2003). Hodnocení a oceňování biotopů ČR. 428pp., Český ekologický ústav, Praha.
- Skalický V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S. et Slavík B. [eds.], Květena České socialistické republiky 1: 103–121. – Academia, Praha.
- Šťastný K. & Bejček V. (2003): Červený seznam ptáků České Republiky. In: Plesník J., Hanzal J. & Brejšková L. (eds.): Červený seznam ohrožených druhů České Republiky. Obratlovci. Příroda 22: 95–120.
- Šťastný K., Bejček V. & Hudec K. (2006): Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České Republice 2001–2003. Aventinum, Praha. 463 p.
- Theuerkauf J. et al. (2007): Human impact on wolf activity in the Bieszczady Mountains, SE Poland. Ann. Zool. Fennici 44: 225–231.
- Vyhláška MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- Zákon ČNR ČR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon Parlamentu ČR č. 218/2004 Sb., kterým se mění zákon ČNR ČR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zavadil V. & Moravec J. (2003): Červený seznam obojživelníků a plazů České Republiky. In: Plesník J., Hanzal J. & Brejšková L. (eds.): Červený seznam ohrožených druhů České Republiky. Obratlovci. Příroda 22: 83–93.

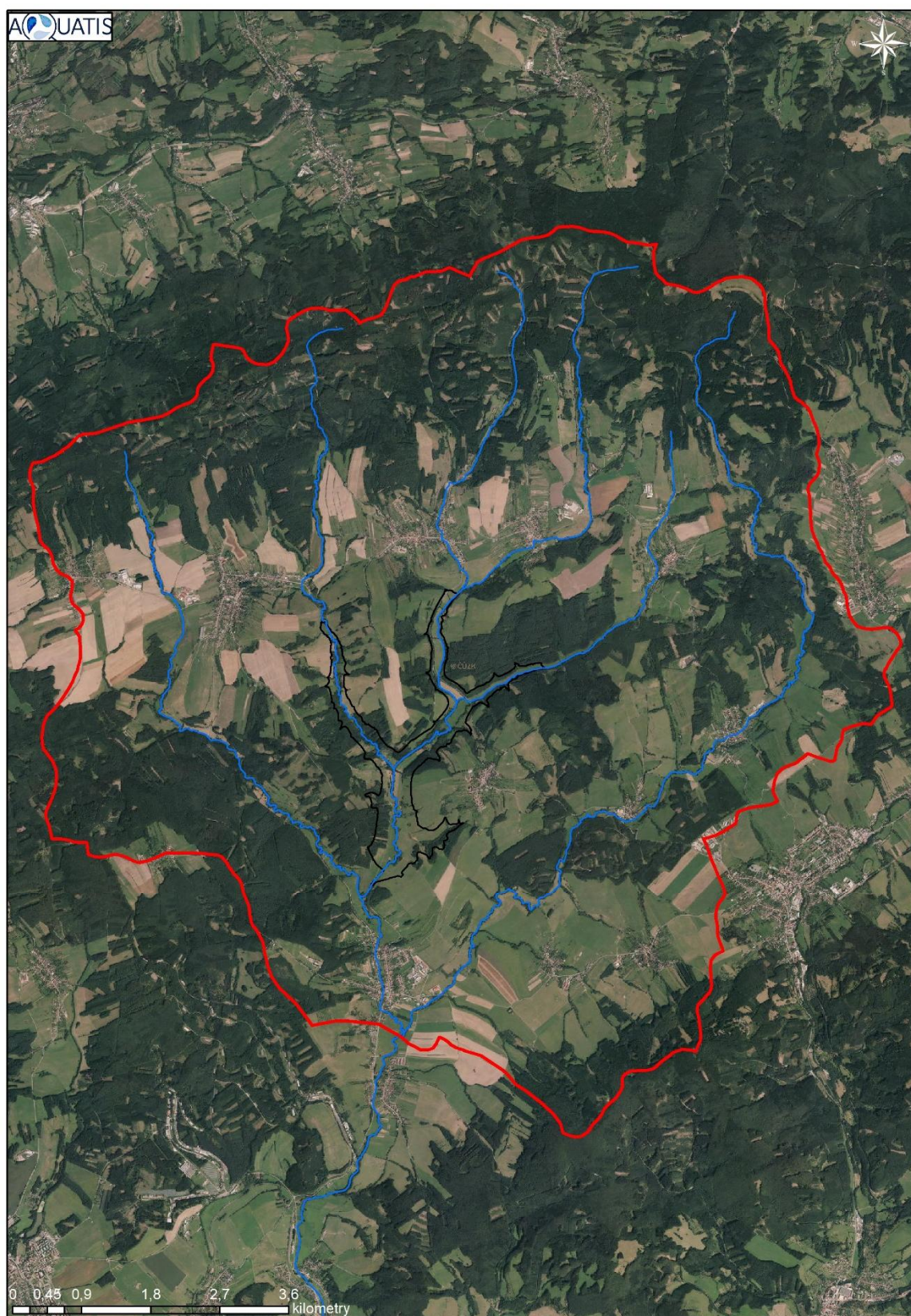
V Zářří, listopad 2017

Mgr. Radim Kočvara

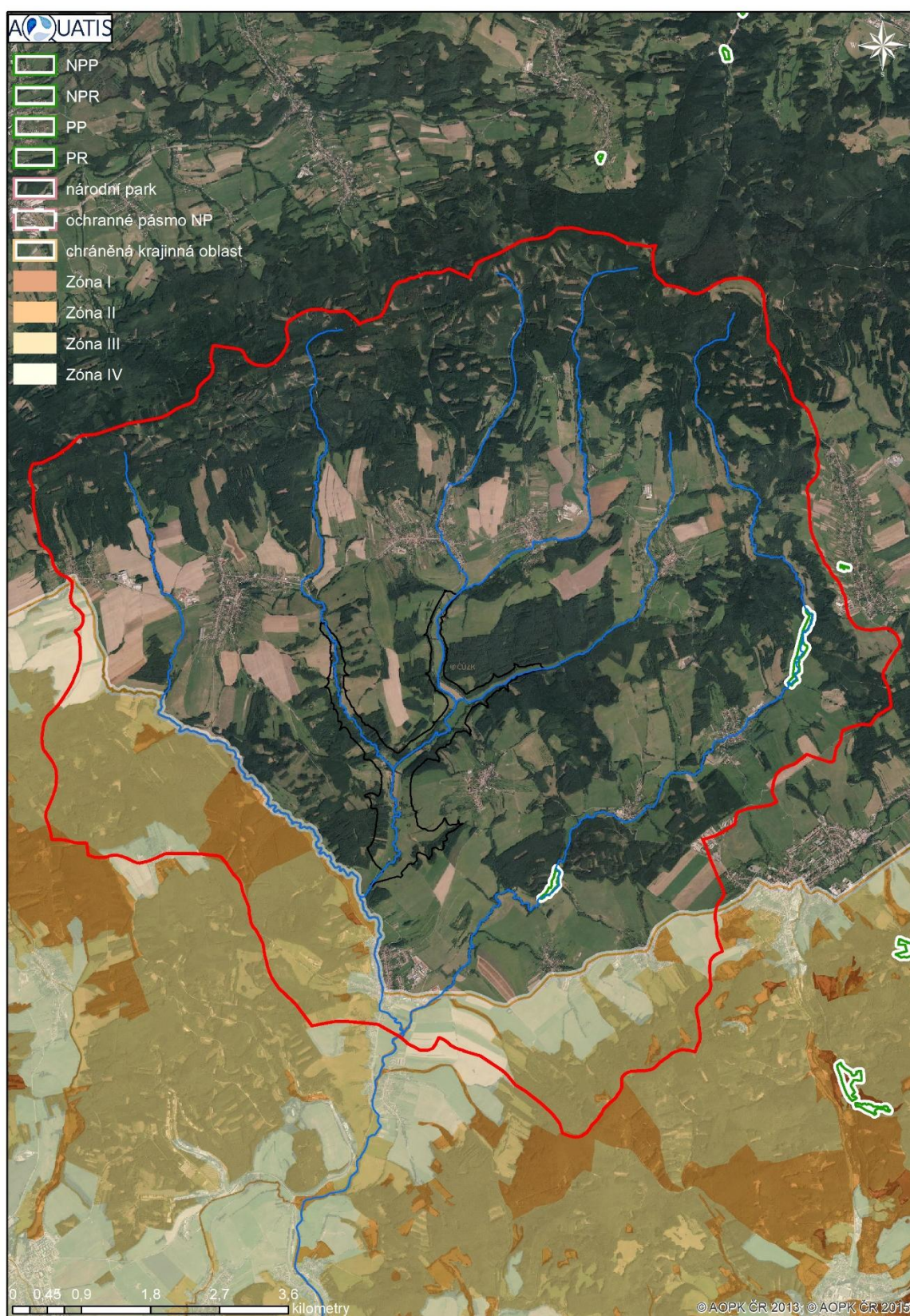
~~Mgr. Radim Kočvara~~
~~Zářří 92, 768 11 Chropyně~~
~~IC: 750 88 021~~
~~DIC: CZ7808155432~~

Vymezení zájmového území, základní mapa 1:60000

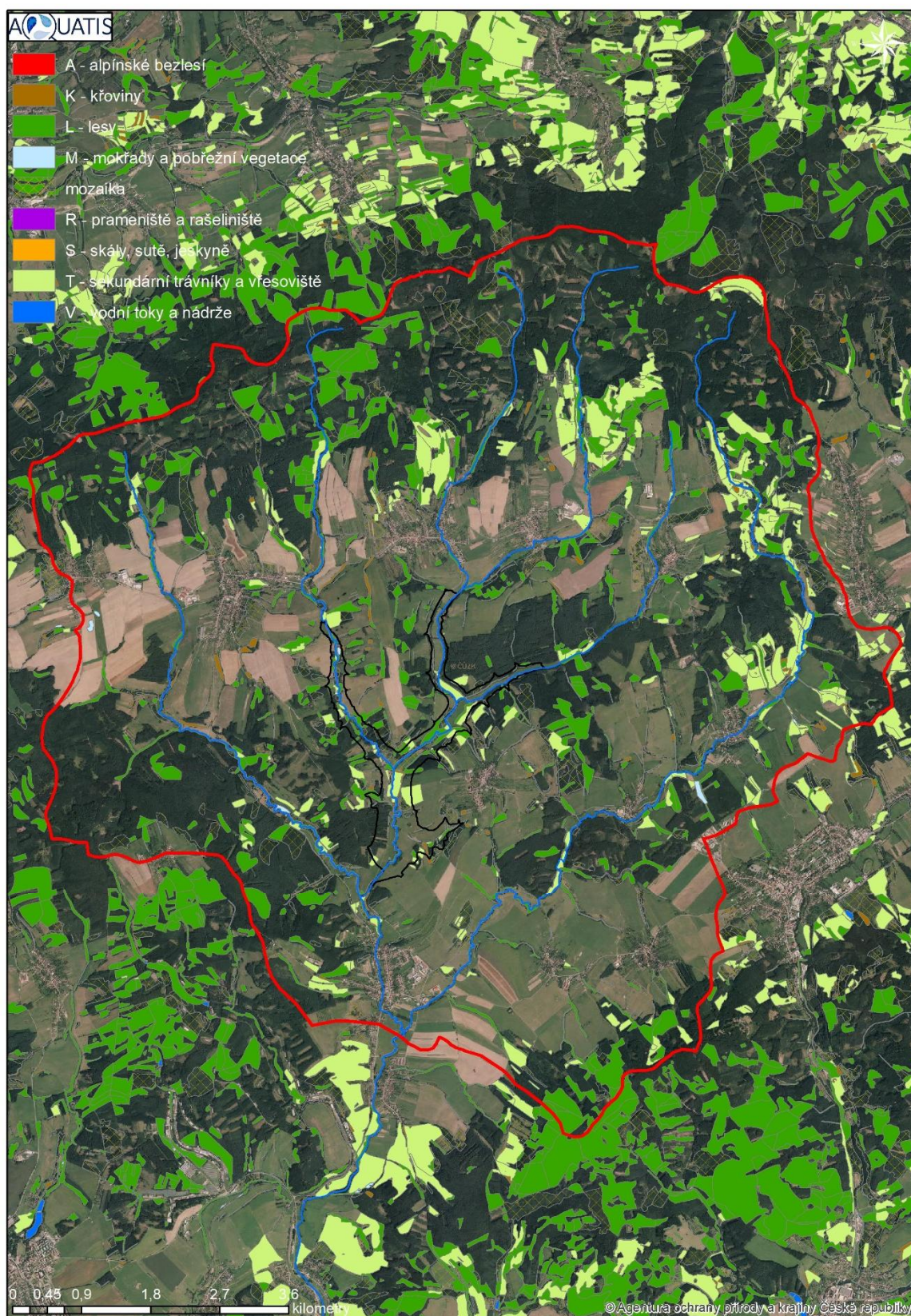
Vymezení zájmového území, ortofotomapa 1:60000

Vymezení zvláště chráněných území, 1:60000

Vymezení migračně významných lokalit a tras v území, 1:60000

Vymezení přírodních biotopů v území, 1:60000

MVE pod Vrběticemi

Nátrž pod soutokem Vlárý a Sviborky

Vlára u soutoku se Sviborkou

Soutok Vlárý a Sviborky

Vlára u Drnovic

Porosty vysokých ostřic v nivě Sviborky u Pavelkova mlýna

Sviborka u Pavelkova mlýna

Smolinka u Vlachovic

Smolinka severně od Křekova

Vysokopolský potok severně Vysokého Pole

Dolní tok Vlárý, místo nálezu sekavčíka horského u SV. Štěpána

Dolní tok Vlárý, místo nálezu sekavčíka horského 300 m od hranice se Slovenskem

Sekavčík horský 300 m od hranice se Slovenskem

Sekavčík horský 300 m od hranice se Slovenskem

Vranka obecná z dolního toku Vlárý

Vranka obecná potvrzená na soutoku Vlárý a Sviborky

Vranka obecná potvrzená na soutoku Vláry a Sviborky

Mřenka mramorovaná z Vláry z dolního úseku

Hořavka duhová z Vláry u soutoku s Brumovkou

Jelec tloušť a ostroretka stěhovavá z Vláry u soutoku s Brumovkou

Parma obecná z Vlárý u soutoku s Brumovkou

Pstruh obecný z Vysokopolského potoka

Střevle potoční z dolního úseku Vláry

Ouklejška pruhovaná z Vláry u soutoku s Brumovkou

Nory raka říčního v hlinitém břehu Vlárý nad soutokem se Sviborkou

Rak říční z Vlárý nad soutokem se Sviborkou

Věkově různorodé společenstvo raka z Vlárý nad soutokem se Sviborkou

Mlok skvrnitý v lese u Lačnovských skal